

Thailand Telecommunication Indicators Yearbook : 2024

รายงานดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย ประจำปี 2567

กสทช. | โทรคมนาคม
กำกับดูแลเพื่อประชาชน
Call Center 1200 (โทรฟรี)
www.nbt.go.th

รายงาน
ดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย
ประจำปี 2567

Thailand Telecommunication Indicators Yearbook : 2024

คำนำจากคณะผู้จัดทำ

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) ได้จัดตั้งส่วนงานศูนย์ข้อมูลและวิจัยเศรษฐกิจโทรคมนาคม (ศข.) เป็นส่วนงานภายใต้สำนักวิชาการและจัดการ ทรัพยากรโทรคมนาคม (วท.) มีภารกิจหลักในการจัดเก็บและสร้างฐานข้อมูลสถิติอุตสาหกรรมโทรคมนาคม เพื่อสนับสนุน ข้อมูลสถิติและผลการวิเคราะห์ เพื่อการพัฒนานโยบาย การวางแผนยุทธศาสตร์ และการประเมินความจำเป็นในการ กำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติม การสร้างดัชนี ตัวชี้วัด เพื่อการวิเคราะห์และประเมินภาวะอุตสาหกรรมโทรคมนาคม และการดำเนินการจัดทำแบบจำลองการพยากรณ์อุปสงค์และอุปทาน ในอุตสาหกรรมโทรคมนาคม รวมถึงการจัดทำรายงาน วิเคราะห์และคาดการณ์แนวโน้มอุตสาหกรรมโทรคมนาคม (Industry Performance) ในอันที่จะเป็นประโยชน์ต่อการ ใช้สำหรับเป็นข้อมูลและองค์ความรู้สนับสนุนการจัดทำและพัฒนานโยบายตลอดจนกำหนดกรอบทิศทางการกำกับดูแล กิจการโทรคมนาคมของประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งต่อภาครัฐกิจ อุตสาหกรรม ภาคสังคม และประชาชนผู้ใช้บริการ อย่างแท้จริง

ในการจัดทำและเผยแพร่รายงานดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยประจำปี (Thailand Telecommunications Indicators Yearbook) เพื่อเป็นการสะท้อนสถานการณ์กิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย ในปีนั้น ๆ โดยในรายงานฉบับนี้ได้นำเสนอใน 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรกได้กล่าวถึงความสำคัญของโทรคมนาคมกับเศรษฐกิจ มหภาคของประเทศ ส่วนต่อมาเป็นเปรียบเทียบดัชนีชี้วัดด้านความสามารถในการแข่งขันและกิจการโทรคมนาคม ของประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ และส่วนสุดท้ายจะกล่าวถึงสถานการณ์กิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย โดยเป็นการรวบรวมตัวชี้วัดในกิจการโทรคมนาคม และวิเคราะห์สถานการณ์การให้บริการโทรศัพท์ประจำที่ บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ และบริการอินเทอร์เน็ต รวมถึงการพยากรณ์แนวโน้มของกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้เห็นภาพทิศทาง และแนวโน้มการพัฒนากิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย

รายงานดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2567 ฉบับนี้ คณะผู้จัดทำได้มีการ เก็บรวบรวม พัฒนา ปรับปรุง และนำเสนอรายงานดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์จากปีก่อน ยิ่งขึ้น โดยคาดหวังว่า จะทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจการโทรคมนาคม และภาคประชาชนทั่วไปที่สนใจได้รับทราบ เข้าใจสถานการณ์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจการโทรคมนาคมของประเทศเพื่อการก้าวไปสู่การยกระดับ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้ต่อไปในอนาคต

คณะผู้จัดทำ

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย ประจำปี 2567 (Thailand Telecommunication Indicators Yearbook : 2024) มีการจัดทำดัชนีชี้วัดทางด้านกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยและนำมาจัดทำเป็นรายงานรายปีนับตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปัจจุบัน โดยส่วนศูนย์ข้อมูลและวิจัยเศรษฐกิจโทรคมนาคม (ศข.) ซึ่งเป็นส่วนงานภายใต้สำนักวิชาการและจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม (วท.) สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) รายงานดัชนีชี้วัดกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย จัดเก็บรวบรวมข้อมูลทางสถิติต่าง ๆ ซึ่งมีแหล่งที่มาโดยส่วนใหญ่จากความร่วมมือในการรายงานข้อมูลของผู้ประกอบกิจการ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงภาพรวมของสถานการณ์กิจการโทรคมนาคมไทย การวิเคราะห์บทบาทของกิจการโทรคมนาคมในฐานะที่เป็นกลไกพื้นฐานต่อระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมถึงแนวโน้มของกิจการโทรคมนาคมไทยในระยะ 5 ปีข้างหน้า ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ในการพัฒนากิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยได้เป็นอย่างดี โดยสามารถสรุปประเด็นสำคัญในรายงาน ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง กล่าวถึง เศรษฐกิจของประเทศไทยโดยภาพรวม โดยในปี 2567 อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย อยู่ที่ร้อยละ 2.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.0 ในปี 2566 รายได้จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารยังมีอัตราการขยายตัวที่ร้อยละ 5.5 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) อยู่ที่ 18,578.9 พันล้านบาท รายได้ต่อหัวเฉลี่ยของคนไทยอยู่ที่ 264,607.7 บาทต่อคนต่อปี อัตราการว่างงานยังอยู่ในระดับต่ำ เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อนอยู่ที่ร้อยละ 1 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยลดลงอยู่ที่ร้อยละ 0.4 อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.6 ในด้านการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน มีการขยายตัวร้อยละ 4.4 ในขณะที่ การอุปโภคบริโภคภาครัฐปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 จากการที่หดตัวในปีก่อน การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 297,049 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.8 เทียบกับปีก่อนหน้าที่หดตัวร้อยละ 1.5 ส่วนการส่งออกในรูปแบบเงินบาทมีมูลค่า 10,476 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1 เมื่อเทียบกับการลดลงร้อยละ 2.1 ในปีก่อนหน้า ในขณะที่การนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 277,775 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.8 ในปีก่อนหน้า ส่งผลให้ไทยขาดดุลการค้าติดต่อกันเป็นปีที่ 3 ที่ -6,280.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ความท้าทายของประเทศไทยจากการเผชิญความผันผวนและข้อจำกัดสำคัญซึ่งอาจทำให้เศรษฐกิจขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้และการฟื้นตัวเป็นไปอย่างจำกัด อันเป็นผลเนื่องจากความเสี่ยงจากการดำเนินมาตรการทางการค้าของสหรัฐอเมริกา ความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ รวมทั้งภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูงและความเสี่ยงจากแนวโน้มความผันผวนของผลผลิตและระดับราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ

ส่วนที่สอง กล่าวถึง กิจการโทรคมนาคมที่มีผลต่อระดับความสามารถในการแข่งขันเชิงเปรียบเทียบของประเทศ จากดัชนีชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจ และกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ โดยได้นำเสนอผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันระดับโลก (World Competitiveness Ranking: WCR) ของ IMD จาก 67 ประเทศ โดยประเทศไทยมีอันดับที่ดีขึ้นมา 5 อันดับ จากอันดับที่ 30 ในปีก่อนหน้า เพิ่มขึ้นมาอยู่ในอันดับที่ 25 ในปี 2567 นอกจากนี้ IMD ได้จัดทำดัชนีชี้วัดอันดับความสามารถในการแข่งขันทางดิจิทัล (IMD World Digital Competitiveness Ranking: WDCR) ซึ่งประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 37 มีอันดับที่ลดลงจากปี 2566 ที่อยู่ในอันดับที่ 35

ดัชนีบ่งชี้ระดับความพร้อมของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Networked Readiness Index : NRI) โดย สถาบัน Portulans Institute ในปี 2567 ประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 40 จาก 133 ประเทศ มีคะแนนอยู่ที่ 56.07 คะแนน โดยมีปัจจัยโดดเด่น ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจในการใช้จ่ายผ่านระบบดิจิทัล จำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ที่เชื่อมต่อด้วยสายใยแก้วนำแสงถึงบ้านหรือในอาคาร ปริมาณการใช้งานอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ภายในประเทศ เป็นต้น

ดัชนีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Development Index : IDI) จัดทำโดยสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) โดยวัดปัจจัยใน 2 ด้าน คือ ตัวชี้วัดที่แสดงถึงการเชื่อมต่ออย่างทั่วถึง และตัวชี้วัดที่แสดงถึงการเชื่อมต่อที่มีความหมาย โดยในปี 2567 ประเทศไทยมีคะแนนรวมอยู่ที่ 91 คะแนน มีคะแนนเพิ่มสูงจากปี 2566 ที่อยู่ที่ 88.7 คะแนน

ส่วนที่สาม กล่าวถึง ดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมไทย โดยจำแนกเป็น 3 บริการหลักที่ถือว่าเป็นบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน ได้แก่ บริการโทรศัพท์ประจำที่ (Fixed Line Services) บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile Services) และบริการอินเทอร์เน็ต (Internet Services) โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

บริการโทรศัพท์ประจำที่ (Fixed Line Services) ในปัจจุบันผู้ใช้บริการทั่วไปให้ความสำคัญและมีจำนวนผู้ใช้บริการลดน้อยลง โดย ณ สิ้นปี 2567 จะมีจำนวนผู้ใช้บริการอยู่ที่ 3.90 ล้านเลขหมาย ซึ่งมีแนวโน้มอัตราการเติบโตที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยสัดส่วนของผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่ต่อจำนวนประชากร¹ ของประเทศไทยจะอยู่ที่ประมาณ 5.45 เลขหมายต่อจำนวนประชากร 100 คน ซึ่งมีสัดส่วนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของโลก ซึ่งอยู่ที่ 10.30 เลขหมายต่อจำนวนประชากร 100 คน อย่างไรก็ตาม บริการโทรศัพท์ประจำที่ยังคงมีความสำคัญกับประชาชนในการติดต่องานสำคัญกับองค์กรธุรกิจเอกชนและหน่วยงานราชการในฐานะช่องทางติดต่อสื่อสารหลัก

บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile Services) ในปี 2567 พบว่า มีจำนวนผู้ลงทะเบียน ใช้บริการลดลงร้อยละ 4.79 จากปีก่อนหน้า มาอยู่ที่ 115.13 ล้านเลขหมาย จากที่เติบโตอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2565 และเริ่มลดลงในปี 2566 และ 2567 โดยส่วนหนึ่งเกิดจากการดำเนินการตามมาตรการเพื่อป้องกันอาชญากรรมจากแก๊งคอลเซ็นเตอร์ที่เข้มงวดมากขึ้น รวมทั้งอาจเกิดจากผู้ประกอบการมุ่งเน้นกลุ่มผู้ใช้บริการที่มีคุณภาพแทนการเพิ่มจำนวนผู้ใช้งาน ทำให้สัดส่วนของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากรอยู่ที่ร้อยละ 174.56 เลขหมายต่อจำนวนประชากร 100 คน สำหรับรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เฉลี่ยต่อเลขหมายต่อเดือน (Average Revenue per Unit: ARPU) ปี 2567 อยู่ที่ 221 บาทต่อเลขหมายต่อเดือน

บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Services) ในปี 2567 จำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต บรอดแบนด์ประจำที่จากผู้ให้บริการรายหลักอยู่ที่ 10.67 ล้านเลขหมาย หรือคิดเป็นสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่อยู่ที่ 16.18 เลขหมายต่อจำนวนประชากร 100 คน หรือ 36.62 เลขหมายต่อจำนวนครัวเรือน 100 ครัวเรือน² ด้านอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ ในปี 2567 มีจำนวนผู้ใช้บริการ 77.92 ล้านเลขหมาย ลดลงร้อยละ 0.32 เมื่อเทียบกับปี 2566 โดยมีอัตราการเข้าถึงประชากรอยู่ที่ร้อยละ 118.15 ซึ่งเริ่มมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตาม การเข้าถึงบริการดังกล่าวไม่ว่าจะใช้จำนวนประชากรตามกรมการปกครองหรือข้อมูลประมาณการประชากรของ UN ประเทศไทยยังคงมีค่าเฉลี่ยผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของทั่วโลก ซึ่งสะท้อนพฤติกรรมการใช้งานของคนไทย

¹ ที่มา : จำนวนประชากร กรมการปกครอง

² ที่มา : จำนวนครัวเรือน กรมการปกครอง

การจะเพิ่มอันดับการแข่งขันในด้านโครงสร้างพื้นฐานระดับโลก อาจต้องผลักดันในด้านการสร้างทักษะการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับประชาชนที่ยังขาดทักษะ รวมทั้งสามารถผลักดันการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ส่งเสริมการพัฒนาด้านคุณภาพการให้บริการและเพิ่มความรวดเร็วในการเชื่อมต่อให้ดียิ่งขึ้น

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร	7
ส่วนที่ 1 เศรษฐกิจมหภาคของประเทศ	13
เศรษฐกิจมหภาคของไทยในปี 2567	15
แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2568	16
เศรษฐกิจกลุ่มอาเซียนในปี 2567	17
เศรษฐกิจดิจิทัลไทยในปี 2567	19
บทบาทอุตสาหกรรมโทรคมนาคมต่อเศรษฐกิจไทย	20
ส่วนที่ 2 กิจกรรมโทรคมนาคมกับความสามารถในการแข่งขันเชิงเปรียบเทียบ	21
ดัชนีบ่งชี้ขีดความสามารถในการแข่งขันของโลก (World Competitiveness Ranking : WCR)	23
ดัชนีบ่งชี้ขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล	
(World Digital Competitiveness Ranking : WDCR)	27
ดัชนีบ่งชี้ระดับความพร้อมของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	
(Networked Readiness Index : NRI)	29
ดัชนีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Development Index : IDI)	33
ส่วนที่ 3 ดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมไทย	37
บริการโทรศัพท์ประจำที่	39
โครงสร้างตลาดบริการโทรศัพท์ประจำที่	40
เปรียบเทียบบริการโทรศัพท์ประจำที่ของไทยในเวทีโลก	41
บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่	43
โครงสร้างตลาดบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่	45
เปรียบเทียบบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของไทยในเวทีโลก	48
บริการอินเทอร์เน็ต	49
โครงสร้างตลาดบริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ (Fixed Broadband) ของประเทศไทย	49
โครงสร้างตลาดบริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ (Mobile Broadband) ของประเทศไทย	52
เปรียบเทียบบริการอินเทอร์เน็ตของไทยในเวทีโลก	54
ตารางสรุปข้อมูลสถิติในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย	60
บรรณานุกรม	61

ส่วนที่ 1

เศรษฐกิจมหภาคของประเทศ

ส่วนที่ 1 เศรษฐกิจมหภาคของประเทศ

เศรษฐกิจมหภาคของไทยในปี 2567

เศรษฐกิจไทยในปี 2567 จากข้อมูลของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) รายงานว่าเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวร้อยละ 2.5 ซึ่งอัตราการขยายตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 2.0 อัตราการขยายตัวอยู่ในกรอบที่ สศช. ได้ประมาณการไว้ที่ร้อยละ 2.2 ถึงร้อยละ 3.2 อย่างไรก็ตาม การขยายตัวของเศรษฐกิจไทยต่ำกว่าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ 2.7 โดยการขยายตัวของเศรษฐกิจในปี 2567 ได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวด้านการบริโภคภาคเอกชน การอุปโภคภาครัฐบาล และการลงทุนภาครัฐบาล แต่ชะลอตัวจากการลงทุนภาคเอกชนที่ปรับตัวลดลง สำหรับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) อยู่ที่ 18,578.9 พันล้านบาท (526.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) เพิ่มขึ้นจาก 17,954.7 พันล้านบาท (515.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ในปี 2566 และสำหรับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัวของคนไทยเฉลี่ยอยู่ที่ 264,607.7 บาทต่อคนต่อปี (7,496.0 ดอลลาร์ต่อคนต่อปี) เพิ่มขึ้นจาก 256,345.4 บาทต่อคนต่อปี (7,363.3 ดอลลาร์ต่อคนต่อปี) ในปี 2566 นอกจากนี้ในด้านภาวะทางการเงิน คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 จากร้อยละ 2.5 ต่อปี เป็นร้อยละ 2.25 ต่อปี ซึ่งเป็นการปรับลดครั้งแรกในรอบ 17 ไตรมาส เพื่อช่วยบรรเทาภาระหนี้สินของประชาชน และอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ลดลงอยู่ในระดับที่ยังเป็นกลางและสอดคล้องกับศักยภาพเศรษฐกิจ

สำหรับเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในปี 2567 อัตราว่างงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อยอยู่ที่ร้อยละ 1.0 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยชะลอตัวลงอยู่ที่ร้อยละ 0.4 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.6 เทียบกับร้อยละ 1.2 และร้อยละ 1.3 ตามลำดับ ในปี 2566 และบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.3 ของ GDP เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 1.5 ของ GDP เงินทุนสำรองระหว่างประเทศรวม ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 อยู่ที่ 8,051.3 พันล้านบาท (237.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) เพิ่มขึ้นจาก 7,677.3 พันล้านบาท (224.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ในช่วงเวลาเดียวกันของปี 2566 และหนี้สาธารณะ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 มีมูลค่าทั้งสิ้น 11,845,610.3 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 63.9 ของ GDP เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 63.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยร้อยละ 99.0 เป็นเงินกู้ภายในประเทศ

ในปี 2567 ด้านการบริโภคภาคเอกชน มีการขยายตัวร้อยละ 4.4 ซึ่งชะลอตัวจากปีก่อนหน้าที่มีการขยายตัวถึงร้อยละ 6.9 ในปี 2566 การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคภาครัฐ มีการขยายตัวเช่นกัน อยู่ที่ร้อยละ 2.5 ซึ่งดีขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าที่หดตัวร้อยละ 4.7 สำหรับการลงทุนในภาพรวมทรงตัว เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.2 ในปี 2566 โดยภาครัฐขยายตัวร้อยละ 4.8 เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ที่หดตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.2 ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนในปีนี้หดตัวร้อยละ 1.6 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 3.1

การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 297,049 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.8 เทียบกับปีก่อนหน้าที่หดตัวร้อยละ 1.5 ตามปริมาณการส่งออกที่กลับมาขยายตัวร้อยละ 4.4 เทียบกับการลดลง ร้อยละ 2.7 ในปีก่อน ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 1.2 ในปีก่อน นอกจากนี้ การส่งออกในรูปแบบเงินบาทมีมูลค่า 10,476 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1 เมื่อเทียบกับการลดลงร้อยละ 2.1 ในปี 2566 โดยการส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ จีน กลุ่มประเทศ CLMV และสหภาพยุโรป ในด้านการนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 277.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.8 ในปีก่อน โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 เทียบกับ การลดลงร้อยละ 4.1 ในปีก่อนหน้า และราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0

เทียบกับร้อยละ 0.4 ในปีก่อน นอกจากนี้ การนำเข้าในรูปของเงินบาทมีมูลค่า 9,824 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 เทียบกับการลดลง ร้อยละ 4.5 ในปีก่อนหน้า

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2568 จากรายงานของ สศช. คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 1.3-2.3 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายลงทุนภาครัฐ รวมถึงการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการบริโภคภาคเอกชน และการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม ภัยพิบัติการขยายตัวดังกล่าวยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญความผันผวนและข้อจำกัดสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เศรษฐกิจขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ อันเป็นผลเนื่องจากความเสี่ยงจากการดำเนินมาตรการทางการค้าของสหรัฐอเมริกา และความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังมีความไม่แน่นอนอยู่สูงและ อาจยกระดับความรุนแรงจนส่งผลให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกขยายตัวต่ำกว่าที่คาด รวมทั้งภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง และความเสี่ยงจากแนวโน้มความผันผวนของผลผลิตและระดับราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย

ตัวชี้วัด	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567
GDP (ณ ราคาปัจจุบัน, พันล้านบาท)	17,378.00	17,954.7	18,578.9
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	248,788.6	256,345.4	264,607.7
อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)	2.6	2.0	2.5
อัตราการขยายตัวของ GDP ภาคบริการ-ข้อมูลข่าวสาร และการสื่อสาร (%)	5.2	3.6	5.5
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%)	6.08	1.2	0.4
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (ไม่รวมอาหารสดและพลังงาน) (%)	2.51	1.3	0.6
อัตราการว่างงาน (%)	1.32	0.98	1.00
หนี้สาธารณะ ณ สิ้นงวด (พันล้านบาท)	10,587	11,085	11,846
สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	60.9	61.8	63.9
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	-15.7	7.4	12.3
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-3.2	1.5	2.3
เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	216.6	224.5	237.0
การบริโภคภาคเอกชน (CVM, %)	6.2	6.9	4.4
การอุปโภคภาครัฐบาล (CVM, %)	0.1	-4.7	2.5
การลงทุนภาคเอกชน (CVM, %)	4.6	3.1	-1.6
การลงทุนภาครัฐ (CVM, %)	-3.9	-4.2	4.8
มูลค่าการส่งออก (พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	285.2	280.7	297.0
มูลค่าการนำเข้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	271.6	261.4	277.8
อัตราแลกเปลี่ยน ณ สิ้นงวด (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ)	35.07	34.81	35.30

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียนในปี 2567 จากข้อมูลของธนาคารพัฒนาเอเชีย ในปี 2567 รายงานว่าเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวต่อเนื่องจากการเร่งขึ้นของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ การเพิ่มการลงทุน การฟื้นคืนของภาคการท่องเที่ยว การส่งออกสินค้า โดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสนับสนุน การขยายตัวในปี 2567 และปีถัด ๆ ไป อัตราเงินเฟ้อในหลายประเทศบรรลุเป้าหมายในกรอบเป้าหมายของธนาคารกลาง มีการดำเนินนโยบายทางการเงินแบบผ่อนคลายเป็นหลายประเทศ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความตึงเครียดจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ส่งผลให้การขยายตัวเป็นไปอย่างจำกัด ซึ่งจากข้อมูลตัวชี้วัดเศรษฐกิจของธนาคารพัฒนาเอเชีย ในปี 2567 เศรษฐกิจเวียดนามขยายตัวมากที่สุดที่ร้อยละ 6.4 ตามด้วยฟิลิปปินส์ซึ่งขยายตัวร้อยละ 6.0 กัมพูชาขยายตัวร้อยละ 5.8 อินโดนีเซียและมาเลเซียขยายตัวร้อยละ 5.0 ลาวขยายตัว ร้อยละ 4.0 บรูไนขยายตัวร้อยละ 3.7 สิงคโปร์ขยายตัวร้อยละ 3.5 ในขณะที่ไทยมีอัตราการขยายตัวอยู่ในอันดับรองสุดท้ายโดยขยายตัวร้อยละ 2.6 และเมียนมาขยายตัวน้อยที่สุดที่ร้อยละ 0.8

ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัดเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศในอาเซียน

	GDP (ณ ราคาปัจจุบัน, ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%)			GDP (PPP) ต่อหัวประชากร (international dollar ต่อคนต่อปี)		
	อัตราการขยายตัว ของ GDP (%)						2565	2566	2567
	2565	2566	2567	2565	2566	2567	2565	2566	2567
บรูไน	16,682	15,126	15,710	3.7	0.4	0.4	83,633	86,867	91,046
	-1.6	1.4	3.7						
กัมพูชา	39,838	43,304	47,147	5.3	2.1	0.5	7,064	7,608	8,137
	5.2	5.0	5.8						
อินโดนีเซีย	1,319,080	1,371,170	1,402,590	4.1	3.7	2.4	14,446	15,554	16,542
	5.3	5.0	5.0						
ลาว	15,121	14,943	14,949	23.0	31.2	25.0	8,735	9,250	9,727
	2.5	3.7	4.0						
มาเลเซีย	407,606	399,705	439,748	3.3	2.5	2.2	36,517	38,694	41,022
	8.7	3.6	5.0						
เมียนมา	61,766	64,505	64,284	27.2	22.0	20.7	4,793	5,061	5,206
	2.0	0.8	0.8						
ฟิลิปปินส์	404,353	437,146	470,062	5.8	6.0	3.3	10,408	11,281	12,080
	7.6	5.5	6.0						
สิงคโปร์	498,475	501,428	530,708	6.1	4.8	2.5	141,913	141,554	148,186
	3.6	1.1	3.5						
ไทย	495,622	514,836	528,919	6.1	1.2	0.5	22,757	23,981	25,212
	2.6	1.9	2.6						

	GDP (ณ ราคาปัจจุบัน, ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)			อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%)			GDP (PPP) ต่อหัวประชากร (international dollar ต่อคนต่อปี)		
	อัตราการขยายตัว ของ GDP (%)			2565	2566	2567	2565	2566	2567
	2565	2566	2567						
เวียดนาม	407,965	433,702	468,485	3.2	3.3	3.9	13,883	14,982	16,193
	8.0	5.1	6.4						

ที่มา : ธนาคารพัฒนาเอเชีย, รายงาน Asian Development Outlook ฉบับเดือนกันยายน 2567, รายงาน Asian Development Outlook ฉบับเดือนธันวาคม 2567, IMF, world economic outlook database: October 2024

หมายเหตุ : ตัวเลขอัตราการขยายตัวของ GDP และอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2567 ของประเทศบรูไน กัมพูชาลาว และเมียนมา เป็นตัวเลขประมาณจากรายงาน Asian Development Outlook ฉบับเดือนกันยายน 2567

จากการที่เศรษฐกิจไทยพึ่งพาการท่องเที่ยวและอุปสงค์จากต่างประเทศ รวมทั้งมีความไม่แน่นอนทางการเมือง ในปี 2567 เศรษฐกิจไทยจึงมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับ การขยายตัวของกลุ่มประเทศในอาเซียน อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อของประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำ โดยมีเพียงแคंबรูไนที่มีอัตราเงินเฟ้อต่ำกว่า และแม้ว่าอัตราการขยายตัวของ GDP ในปี 2567 ของประเทศไทยจะอยู่ในระดับต่ำ แต่มูลค่า GDP ของประเทศไทยสูงเป็นอันดับ 3 ในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยอยู่ที่ 528,919 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รองจากอินโดนีเซียซึ่งอยู่ที่ 1,402,590 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และสิงคโปร์ซึ่งอยู่ที่ 530,708 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม เมื่อคำนวณต่อหัวประชากรและปรับความเท่าเทียมกันของอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity: PPP) แล้ว ประเทศไทยมีรายได้ต่อหัวอยู่ในอันดับที่ 4 ของกลุ่มประเทศอาเซียนอยู่ที่ \$25,212 PPP โดยในปี 2567 ประชากรของสิงคโปร์ยังคงครองอันดับ 1 มีรายได้ต่อหัวอยู่ที่ \$148,186 PPP ในขณะที่รายได้ต่อหัวของเมียนมาอยู่ในระดับต่ำที่สุดของกลุ่มอยู่ที่ \$5,206 PPP

โดยภาพรวมแล้วเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจอาเซียนมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจผ่านการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ และการส่งออกสินค้าโดยเฉพาะหมวดเทคโนโลยี ในขณะเดียวกัน ในภาพใหญ่ เศรษฐกิจโลกก็มีการขยายตัวผ่านแรงขับเคลื่อนหลักจากภาคบริการ สำหรับเงินเฟ้อในหลายประเทศทั่วโลกมีทิศทางลดลง อีกทั้ง ธนาคารกลางสหรัฐฯ (Fed) ได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ลงถึง 3 ครั้งในปี 2567 โดยปรับลดในเดือนกันยายนที่ 0.5% ต่อมาในเดือนพฤศจิกายนที่ 0.25% และ ครั้งสุดท้ายของปี 2567 ที่เดือนธันวาคมอีก 0.25% และได้มีธนาคารกลางของหลายประเทศได้ปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายลดลงเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในปี 2568 นอกจากนี้ การเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ของดอนัลด์ ทรัมป์ ในปี 2568 อาจมีนโยบายการตั้งกำแพงภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ต่อจีนและประเทศอื่น ๆ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการตอบโต้ทางการค้าของแต่ละประเทศ อันจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อเศรษฐกิจโลกครั้งใหญ่ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุนโลก และส่งผลให้ความเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์โลกทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะผลกระทบต่อประเทศไทย ซึ่งมีการส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐฯ และมีการค้าเกินดุลเป็นจำนวนมาก

ความท้าทายของประเทศไทยจากการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์โลก³ มีดังนี้

1) สงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ซึ่งทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี 2567 อันเนื่องมาจากการขาดดุลการค้าต่อจีนของสหรัฐฯ มากขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลให้สหรัฐฯ ดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าต่อจีนเพื่อลดการขาดดุลการค้า โดยดำเนินมาตรการการตั้งภาษีการนำเข้าสินค้าจากจีน ส่งผลให้จีนส่งออกสินค้ามาที่ไทยมากขึ้น นำมาซึ่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การจ้างงาน และการลงทุนของไทย ทั้งยังส่งผลให้ไทยขาดดุลการค้าต่อจีนด้วย อีกทั้งสหรัฐฯ ยังมีมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี เช่น มาตรการกีดกันทางเทคนิคและวิทยาศาสตร์ มาตรการที่เกี่ยวกับประเด็นสิ่งแวดล้อมและสิทธิมนุษยชน ในขณะเดียวกัน จีนก็ได้มีมาตรการตอบโต้สหรัฐฯ เช่นกัน โดยเพิ่มบทบาททั้งในส่วนของการค้าและการผลิตโลก

มาตรการกีดกันต่าง ๆ ของสหรัฐฯ และจีนส่งผลให้เกิดการแบ่งแยกทางเศรษฐกิจ นำมาสู่การเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่การผลิตโลกมากขึ้น บริษัทข้ามชาติต่าง ๆ ย้ายฐานการผลิตกลับไปยังประเทศแม่ของตน หรือไปยังประเทศที่เป็นพันธมิตร ผลจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้เงินลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) ในระดับโลกลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยไทยก็เป็นหนึ่งในประเทศที่มี FDI ลดลง

2) สงครามระหว่างรัสเซียและยูเครน เหตุการณ์ความไม่สงบในตะวันออกกลาง มีผลกระทบต่อพลังงานและห่วงโซ่อุปทานด้านพลังงาน ส่งผลให้เกิดความผันผวนของราคาน้ำมันดิบโลกและพลังงานอื่น ๆ กระทั่งในด้านอัตราเงินเฟ้อและต้นทุนการผลิตสินค้า

3) สถานการณ์ความไม่สงบในประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้มีการหลั่งไหลของผู้อพยพมาสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก อันนำมาซึ่งผลกระทบหลายด้าน อาทิ ปัญหาแรงงานผิดกฎหมาย การลักขโมยและการก่ออาชญากรรมตามแนวชายแดน การลักลอบตัดไม้ โรคติดต่อ การค้ามนุษย์ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย

เศรษฐกิจดิจิทัลไทยในปี 2567⁴ จากการรายงานตัวเลขประมาณการเศรษฐกิจดิจิทัลปี 2567 ของสำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (BDE) มูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลแบบกว้าง (Broad Digital GDP) มีมูลค่า 4.44 ล้านล้านบาท ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23.9 ของเศรษฐกิจโดยรวม โดยขยายตัวร้อยละ 5.7 จากปี 2566 และขยายตัวมากกว่าเศรษฐกิจโดยรวมซึ่งขยายตัวที่ร้อยละ 2.5 โดยเมื่อพิจารณาการขยายตัวของเศรษฐกิจดิจิทัลในแต่ละด้าน ด้านการลงทุนด้านดิจิทัลภาคเอกชนมีการขยายตัว ร้อยละ 2.8 การลงทุนด้านดิจิทัลภาครัฐบาลขยายตัวร้อยละ 4.5 ด้านการบริโภคด้านดิจิทัลภาคเอกชนขยายตัว ร้อยละ 5.6 การบริโภคด้านดิจิทัลภาครัฐขยายตัวร้อยละ 11.4 มูลค่าการส่งออกสินค้าและบริการดิจิทัลขยายตัวร้อยละ 17.2 และมูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการดิจิทัลขยายตัวร้อยละ 9.0

การขยายตัวของเศรษฐกิจดิจิทัลได้รับแรงสนับสนุนหลักจากการเติบโตของอุตสาหกรรมโทรคมนาคมซึ่งขยายตัวร้อยละ 1.90 อุตสาหกรรมบริการดิจิทัล ซึ่งขยายตัวร้อยละ 1.36 และอุตสาหกรรมฮาร์ดแวร์ ซึ่งขยายตัวร้อยละ 1.27 โดยทั้ง 3 อุตสาหกรรมดังกล่าวครองสัดส่วนมูลค่าของเศรษฐกิจดิจิทัลประมาณร้อยละ 80 ซึ่งในส่วนของอุตสาหกรรมโทรคมนาคมครองสัดส่วนมูลค่าของเศรษฐกิจดิจิทัลที่ประมาณร้อยละ 30 โดยกิจกรรมการผลิตที่ขยายตัวสูงในปี 2567 มาจากการผลิตเคเบิลเส้นใยแก้วนำแสง การขายส่งและขายปลีกโทรศัพท์ และอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม

นอกจากนี้ ในปี 2567 เป็นปีที่มีการเข้าลงทุนในธุรกิจ Data Center ของผู้ให้บริการรายใหญ่ระดับโลกและภายในประเทศจำนวนมาก ซึ่งอาจพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยให้เติบโตขึ้นอย่างก้าวกระโดด โดยจากข้อมูลของ

³ ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับวันที่ 23 กันยายน 2567

⁴ <https://www.prd.go.th/th/content/category/detail/33/iid/347996>

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ณ เดือนพฤศจิกายน 2567 ระบุว่า มีโครงการลงทุนในกิจการ Data Center และ Cloud Service ที่ยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนรวม 47 โครงการ มูลค่าการลงทุนรวม 173,000 ล้านบาท โดยเป็นการลงทุนจากบริษัทรายใหญ่ เช่น Amazon Web Services (AWS) Microsoft Google Nvidia Telehouse One Asia STT GDC เป็นต้น การเข้ามาลงทุน Data Center และ Cloud Service ของผู้ให้บริการรายใหญ่ของโลก อาจช่วยสนับสนุนให้ประเทศไทยสามารถกลายเป็น Digital Hub ของอาเซียนได้ในอนาคต

บทบาทอุตสาหกรรมโทรคมนาคมต่อเศรษฐกิจไทย

ในปี 2567 เศรษฐกิจไทยมีการฟื้นตัวจากการบริโภคภาคเอกชน การอุปโภคและการลงทุนภาครัฐบาล และการส่งออกสินค้าและบริการ แต่การฟื้นตัวเป็นไปอย่างจำกัดด้วยความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์และหนี้ครัวเรือนที่ยังสูง ซึ่งกดดันการใช้จ่ายของประชาชน ความเสี่ยงจากนโยบายของสหรัฐอเมริกา อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงของประเทศไทย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมในแบบดั้งเดิม (Traditional Industries) เริ่มมีการเติบโตในอัตราที่ลดลง และอยู่ในช่วงขาลงของวัฏจักรธุรกิจ (Business Cycle) การฟื้นตัวเป็นไปอย่างจำกัด หลาย ๆ อุตสาหกรรมพึ่งพาเศรษฐกิจของต่างประเทศ ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถเติบโตให้หลุดพ้นจากปัญหากับดักรายได้ปานกลางออกไปได้ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยในอนาคตจำเป็นต้องสร้าง New S Curve

เศรษฐกิจดิจิทัลรวมถึงอุตสาหกรรมโทรคมนาคมจึงมีบทบาทต่อเศรษฐกิจไทยเพิ่มมากยิ่งขึ้นผ่านการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และมีศักยภาพที่จะเติบโตเพิ่มขึ้นได้อีกมากมาย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมโทรคมนาคมซึ่งไม่เพียงแต่มีบทบาทสำคัญในด้านการติดต่อสื่อสารและด้านความบันเทิง แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการวางโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคมอันเป็นรากฐานสำคัญสำหรับเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจดิจิทัลของไทย และด้วยโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคมที่แข็งแกร่ง จะสามารถสร้างผลกระทบในเชิงบวกต่ออุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่สามารถใช้ประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ต หรือเทคโนโลยีใหม่ เช่น Internet of Things (IoT) Artificial Intelligence (AI) และ Big Data และจะดึงดูดการลงทุนด้านดิจิทัลจากบริษัทรายใหญ่ต่างประเทศ ซึ่งจะก่อให้เกิดการจ้างงานมากขึ้น การแลกเปลี่ยนความรู้ การพัฒนานวัตกรรม อันจะช่วยให้ประเทศไทยสามารถสร้าง New S Curve ของอุตสาหกรรมไทย และนำพาเศรษฐกิจของประเทศไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงได้

ส่วนที่ 2

กิจการโทรคมนาคมกับความสามารถ
ในการแข่งขันเชิงเปรียบเทียบ

ส่วนที่ 2 กิจการโทรคมนาคมกับความสามารถในการแข่งขันเชิงเปรียบเทียบ

จากที่ได้กล่าวไปแล้วในส่วนที่ 1 ความสำคัญของโทรคมนาคมกับเศรษฐกิจมหภาคของประเทศ ที่จำเป็นต้องมีการพัฒนาควบคู่กัน โดยที่ผลประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้กลายเป็น สิ่งที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของโลกในปัจจุบัน สำหรับในส่วนที่ 2 เป็นการนำเสนอบทบาทของกิจการโทรคมนาคมที่มีผลต่อระดับความสามารถในการแข่งขันเชิงเปรียบเทียบของประเทศ โดยใช้ดัชนี 4 ตัว เปรียบเทียบตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจ และกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ ได้แก่

- 1) ดัชนีบ่งชี้ขีดความสามารถในการแข่งขันของโลก (World Competitiveness Ranking : WCR) ของสถาบันการจัดการนานาชาติ (Institute for Management Development : IMD)
- 2) ดัชนีบ่งชี้ขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล (World Digital Competitiveness Ranking : WDCR) ของ IMD
- 3) ดัชนีบ่งชี้ระดับความพร้อมของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Networked Readiness Index : NRI) โดยสถาบันพอร์ตทูลันส์ (Portulans Institute)
- 4) ดัชนีการพัฒนาทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Development Index : IDI) ของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union : ITU)

ดัชนีบ่งชี้ขีดความสามารถในการแข่งขันของโลก (World Competitiveness Ranking : WCR)

สถาบัน IMD World Competitiveness Center ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ได้เผยแพร่รายงาน IMD World Competitiveness Yearbook 2024 ซึ่งเป็นการรายงานการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่าง ๆ โดยในปี 2567 มีการเปรียบเทียบกับ 67 ประเทศหรือเขตเศรษฐกิจทั่วโลก โดยวัดจากปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) ความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government Efficiency) ความมีประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ (Business Efficiency) และโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) โดยแต่ละด้านประกอบด้วย 5 ปัจจัยย่อย รวมเป็น 20 ปัจจัยย่อย มีน้ำหนักเท่ากันทุกปัจจัยย่อยอยู่ที่ร้อยละ 5 ซึ่งเกณฑ์ในการวัดมีทั้งหมด 336 เกณฑ์ และนำมาใช้ทั้งหมด 256 เกณฑ์ โดยมาจากข้อมูลสถิติจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ (Hard Data) จำนวน 164 เกณฑ์ และข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากการสำรวจ (Survey Data) จำนวน 92 เกณฑ์ (ภาพที่ 2-1)

ภาพที่ 2-1 ปัจจัยตัวชี้วัดสำหรับการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของโลก WCR

สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance)	ความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government efficiency)	ความมีประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ (Business efficiency)	โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)
<ul style="list-style-type: none"> เศรษฐกิจในประเทศ (Domestic Economy) การค้าระหว่างประเทศ (International Trade) การลงทุนระหว่างประเทศ (International Investment) การจ้างงาน (Employment) ระดับราคา (Prices) 	<ul style="list-style-type: none"> ฐานะการคลัง (Public Finance) นโยบายภาษี (Tax Policy) กรอบการบริหารด้านสถาบัน (Institutional Framework) กฎหมายด้านธุรกิจ (Business Legislation) กรอบการบริหารด้านสังคม (Societal Framework) 	<ul style="list-style-type: none"> ผลิตภาพและประสิทธิภาพ (Productivity & Efficiency) ตลาดแรงงาน (Labor Market) การเงิน (Finance) การบริหารจัดการ (Management Practices) ทัศนคติและค่านิยม (Attitudes and Values) 	<ul style="list-style-type: none"> สาธารณูปโภคพื้นฐาน (Basic Infrastructure) โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี (Technological Infrastructure) โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ (Scientific Infrastructure) สุขภาพและสิ่งแวดล้อม (Health & Environment) การศึกษา (Education)

ที่มา : IMD World Competitiveness Booklet 2024, IMD World Competitiveness Center
จากผลการจัดอันดับดังกล่าว ในปี 2567 พบว่า จาก 67 เขตเศรษฐกิจ อันดับหนึ่ง ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์รองลงมาเป็น สวิตเซอร์แลนด์ และเดนมาร์กตามลำดับ (ตารางที่ 2-1)

ตารางที่ 2-1 ประเทศที่ได้รับการจัดอันดับสูงสุด 10 อันดับแรกของดัชนี WCR ในปี 2567

ประเทศ	อันดับ	2566	2567	การเปลี่ยนแปลงของอันดับ	สมรรถนะทางเศรษฐกิจ	ความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ	ความมีประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ	โครงสร้างพื้นฐาน
สิงคโปร์	อันดับ (คะแนน)	4 (97.44)	1 (100)	↑	3	2	2	4
สวิตเซอร์แลนด์	อันดับ (คะแนน)	3 (99.13)	2 (97.55)	↑	12	1	5	1
เดนมาร์ก	อันดับ (คะแนน)	1 (100)	3 (97.07)	↓	22	5	1	2
ไอร์แลนด์	อันดับ (คะแนน)	2 (99.71)	4 (91.86)	↓	10	6	3	17
ฮ่องกง	อันดับ (คะแนน)	7 (92.05)	5 (91.49)	↑	11	3	7	9
สวีเดน	อันดับ (คะแนน)	8 (91.86)	6 (90.30)	↑	23	10	4	3
สหรัฐอเมริกา	อันดับ (คะแนน)	10 (90.52)	7 (89.75)	↑	2	4	10	25
ไต้หวัน	อันดับ (คะแนน)	6 (93.11)	8 (88.50)	↓	26	8	6	10
เนเธอร์แลนด์	อันดับ (คะแนน)	5 (95.58)	9 (86.94)	↓	9	14	8	8
นอร์เวย์	อันดับ (คะแนน)	14 (88.43)	10 (86.22)	↑	30	9	9	5

ที่มา : IMD World Competitiveness Booklet 2023-2024, IMD World Competitiveness Center

สำหรับประเทศไทยในปี 2567 มีอันดับที่ดีขึ้น 5 อันดับ โดยจากอันดับที่ 30 ขึ้นมาเป็นอันดับที่ 25 และหากพิจารณาเฉพาะ 5 ประเทศอาเซียนที่อยู่ในการจัดอันดับนี้ พบว่า สิงคโปร์ยังคงรักษาอันดับที่ 1 ในกลุ่มประเทศอาเซียนมาอย่างต่อเนื่อง โดยประเทศที่มีอันดับดีขึ้น คือ ไทย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ประเทศที่มีอันดับลดลง ได้แก่ มาเลเซีย ในขณะที่ฟิลิปปินส์มีอันดับเท่ากับปีที่ผ่านมา (ตารางที่ 2-2)

ตารางที่ 2-2 ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับในกลุ่มประเทศอาเซียน

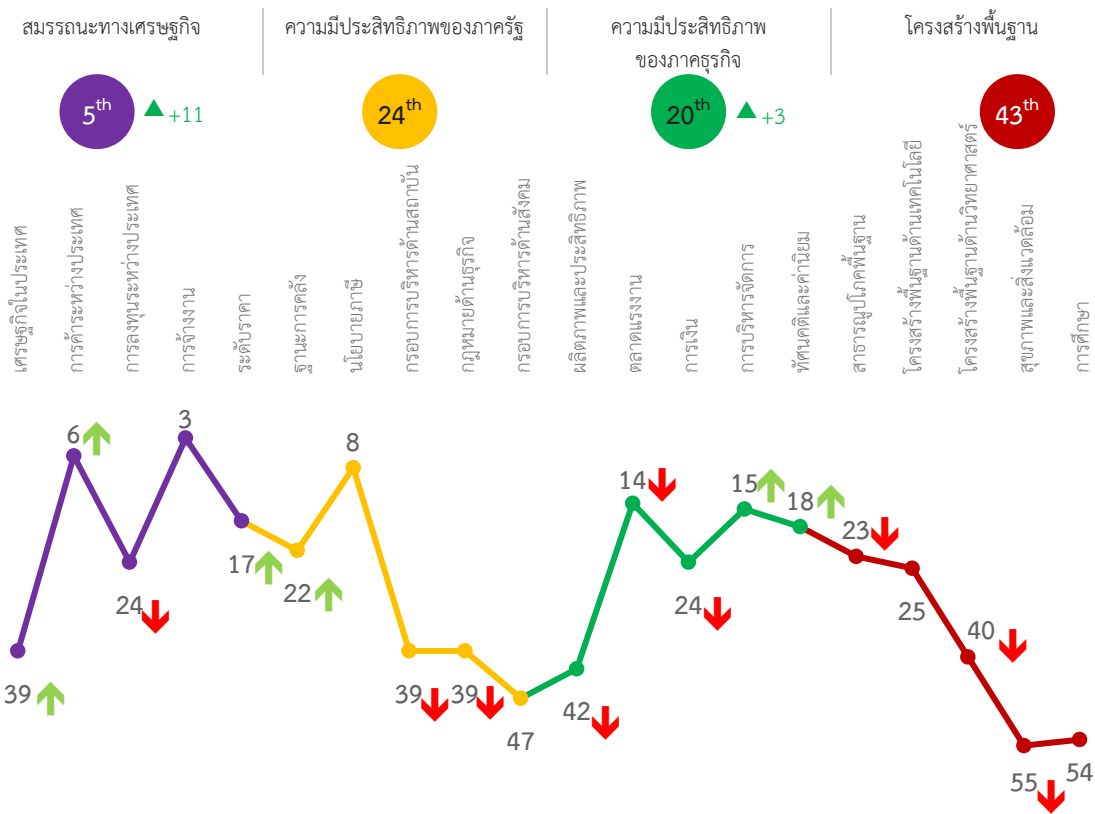
ประเทศ		2566	2567	การเปลี่ยนแปลงของอันดับ	สมรรถนะทางเศรษฐกิจ	ความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ	ความมีประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ	โครงสร้างพื้นฐาน
สิงคโปร์	อันดับ (คะแนน)	4 (97.44)	1 (100)	↑	3	2	2	4
ไทย	อันดับ (คะแนน)	30 (74.54)	25 (72.51)	↑	5	24	20	43
อินโดนีเซีย	อันดับ (คะแนน)	34 (70.75)	27 (71.52)	↑	24	23	14	52
มาเลเซีย	อันดับ (คะแนน)	27 (75.75)	34 (68.13)	↓	8	33	40	35
ฟิลิปปินส์	อันดับ (คะแนน)	52 (54.14)	52 (52.64)	=	40	49	43	61

ที่มา : IMD World Competitiveness Booklet 2023-2024, IMD World Competitiveness Center

เมื่อพิจารณาความสามารถในการแข่งขันในแต่ละด้านของไทย ปัจจัยหลักที่ทำให้ไทยมีอันดับในภาพรวมที่ดีขึ้นได้แก่ ปัจจัยด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ทั้งนี้ ในปัจจัยย่อยมีทั้งด้านที่ได้อันดับที่ดีขึ้น 6 ปัจจัยย่อย อันดับที่ดีลง 9 ปัจจัยย่อย และอันดับคงที่ 5 ปัจจัยย่อย ซึ่งรวมถึงปัจจัยย่อยด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีมีอันดับที่คงที่อยู่ในลำดับที่ 25 (ภาพที่ 2-2)

ข้อมูลจากรายงานของ IMD ระบุว่าปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตัวชี้วัดที่เป็นจุดแข็ง (Strengths) ของไทย ได้แก่ ตัวชี้วัด 4.2.08 Internet bandwidth speed และตัวชี้วัด 4.2.01 Investment in Telecommunications (วัดจาก %GDP) ซึ่งอยู่อันดับ 8 ส่วนตัวชี้วัดที่เป็นจุดอ่อน (Weaknesses) ของไทย ได้แก่ ตัวชี้วัด 4.2.16 ICT service exports อันดับ 63 ตัวชี้วัด 4.5.05 Pupil-teacher ratio (secondary education) และตัวชี้วัด 4.4.12 Energy intensity ที่อยู่ในอันดับ 61

ภาพที่ 2-2 อันดับความสามารถในการแข่งขันแต่ละด้านของประเทศไทยในปี 2567

ที่มา : IMD World Competitiveness Booklet 2024, IMD World Competitiveness Center

รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้ภายในปี 2570 อยู่ในอันดับที่ดีกว่าอันดับที่ 38 ปี 2575 ไม่เกินอันดับที่ 31 ปี 2580 ไม่เกินอันดับที่ 25

ดัชนีบ่งชี้วัดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล (World Digital Competitiveness Ranking : WDCR)

นอกจากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของโลก (World Competitiveness Ranking : WCR) ตั้งแต่ปี 2560 เป็นต้นมา IMD ได้มีการเพิ่มมิติการวัดความสามารถในการแข่งขัน จากวัดภาพรวมเป็นการมุ่งเน้นมิติด้านดิจิทัล ซึ่งเป็นการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อธุรกิจและต่อประเทศ โดยปี 2567 มีทั้งหมด 67 ประเทศหรือเขตเศรษฐกิจที่มีการเข้าร่วมการจัดอันดับ โดยวัดจากปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) เทคโนโลยี (Technology) และ ความพร้อมในอนาคต (Future Readiness) โดยแต่ละด้านประกอบด้วย 3 ปัจจัยย่อย รวมเป็น 9 ปัจจัยย่อย ซึ่งเกณฑ์ในการวัดและจัดอันดับมีทั้งหมด 59 เกณฑ์ โดยมาจากข้อมูลสถิติจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ (Hard Data) จำนวน 38 เกณฑ์ และมาจากข้อมูลทฤษฎีภูมิที่ได้จากการสำรวจ (Survey Data) จำนวน 21 เกณฑ์ (ภาพที่ 2-3)

ภาพที่ 2-3 ปัจจัยตัวชี้วัดสำหรับการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล WDCR

ความรู้ (Knowledge)	เทคโนโลยี (Technology)	ความพร้อมในอนาคต (Future Readiness)
<ul style="list-style-type: none"> ศักยภาพบุคลากร (Talent) การฝึกอบรมและการศึกษา (Training & Education) การให้ความสำคัญด้านวิทยาศาสตร์ (Scientific concentration) 	<ul style="list-style-type: none"> กรอบการกำกับดูแลด้านดิจิทัล (Regulatory Framework) เงินทุนและการลงทุนด้านเทคโนโลยี (Capital) โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี (Technological Framework) 	<ul style="list-style-type: none"> ทัศนคติที่เอื้อต่อการปรับตัว (Adaptive attitudes) ความคล่องตัวของภาคธุรกิจ (Business agility) การบูรณาการการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT integration)

ที่มา : IMD World Digital Competitiveness Ranking 2024, IMD World Competitiveness Center

โดยเมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัดอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล (World Digital Competitiveness Ranking : WDCR) ในปี 2567 อันดับ 1 ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งได้คะแนนเต็มร้อยละ 100 รองลงมาเป็น สวิตเซอร์แลนด์ และเดนมาร์ก ตามลำดับ (ตารางที่ 2-3) ซึ่งประเทศหรือเขตเศรษฐกิจ ใน 10 อันดับแรกของดัชนี WDCR ส่วนใหญ่เป็นประเทศหรือเขตเศรษฐกิจที่อยู่ใน 10 อันดับแรกของดัชนี World Competitiveness Ranking เช่นกัน

ตารางที่ 2-3 ประเทศที่ได้รับการจัดอันดับสูงสุด 10 อันดับแรกของดัชนี WDCR

ประเทศ		2566	2567	การเปลี่ยนแปลงของอันดับ	ด้านความรู้	ด้านเทคโนโลยี	ด้านความพร้อมในอนาคต
สิงคโปร์	อันดับ (คะแนน)	3 (97.40)	1 (100)	↑	2	1	1
สวิตเซอร์แลนด์	อันดับ (คะแนน)	5 (96.24)	2 (93.15)	↑	1	4	5
เดนมาร์ก	อันดับ (คะแนน)	4 (96.93)	3 (91.99)	↑	7	6	2

ประเทศ		2566	2567	การเปลี่ยนแปลงของอันดับ	ด้านความรู้	ด้านเทคโนโลยี	ด้านความพร้อมในอนาคต
สหรัฐอเมริกา	อันดับ (คะแนน)	1 (100)	4 (91.31)	↓	4	2	8
สวีเดน	อันดับ (คะแนน)	7 (94.12)	5 (90.42)	↑	3	10	4
เกาหลีใต้	อันดับ (คะแนน)	6 (94.80)	6 (88.62)	=	8	14	3
ฮ่องกง	อันดับ (คะแนน)	10 (93.64)	7 (88.11)	↑	5	3	15
เนเธอร์แลนด์	อันดับ (คะแนน)	2 (98.10)	8 (87.03)	↓	9	8	7
ไต้หวัน	อันดับ (คะแนน)	9 (93.73)	9 (86.33)	=	19	7	6
นอร์เวย์	อันดับ (คะแนน)	14 (85.96)	10 (84.58)	↑	17	5	10

ที่มา : IMD World Digital Competitiveness Ranking 2023-2024

ในขณะที่ประเทศไทยมีคะแนนอยู่ที่ร้อยละ 65.45 อยู่ในอันดับที่ 37 จาก 67 เขตเศรษฐกิจ ลดลงจากอันดับที่ 35 ในปี 2566 ซึ่งมีผลมาจากปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่ลดลงมาถึง 8 อันดับ โดยลดลงทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ (1) กรอบการกำกับดูแลด้านดิจิทัล (Regulatory Framework) (2) เงินทุนและการลงทุนด้านเทคโนโลยี (Capital) และ (3) โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี (Technological Framework) และยังคงเป็นอันดับที่ 3 จาก 5 ประเทศอาเซียนที่ได้รับการจัดอันดับ โดยรองจากสิงคโปร์และมาเลเซีย (ตารางที่ 2-4)

ตารางที่ 2-4 ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันทางดิจิทัลของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับในกลุ่มประเทศอาเซียน

ประเทศ		2566	2567	การเปลี่ยนแปลงของอันดับ	ด้านความรู้	ด้านเทคโนโลยี	ด้านความพร้อมในอนาคต
สิงคโปร์	อันดับ (คะแนน)	3 (97.40)	1 (100)	↑	2	1	1
มาเลเซีย	อันดับ (คะแนน)	33 (75.31)	36 (65.50)	↓	34	35	36
ไทย	อันดับ (คะแนน)	35 (70.53)	37 (65.45)	↓	40	23	41
อินโดนีเซีย	อันดับ (คะแนน)	45 (60.36)	43 (61.36)	↑	53	40	30
ฟิลิปปินส์	อันดับ (คะแนน)	59 (48.31)	61 (45.18)	↓	64	56	58

ที่มา : IMD World Digital Competitiveness Ranking 2023 - 2024

ทั้งนี้ เป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ได้ตั้งเป้าการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศไทย ในภาพรวมให้อยู่ในอันดับที่ดีกว่าอันดับที่ 30 ภายในปี 2570 ไม่เกินอันดับที่ 25 ภายในปี 2575 ไม่เกินอันดับที่ 20 ภายในปี 2580 และรัฐบาลตั้งเป้าที่จะก้าวสู่อันดับ 1 ในอาเซียนให้ได้ในอนาคต รวมทั้งมีการตั้งเป้าในด้านเทคโนโลยี ให้อยู่ในอันดับที่ดีกว่าอันดับที่ 20 ภายในปี 2570 ไม่เกินอันดับที่ 18 ภายในปี 2575 ไม่เกินอันดับที่ 15 ภายในปี 2580 และเป้าหมายด้านความพร้อมในอนาคต ให้อยู่ในอันดับที่ดีกว่าอันดับที่ 40 ภายในปี 2570 ไม่เกินอันดับที่ 35 ภายในปี 2575 ไม่เกินอันดับที่ 30 ภายในปี 2580

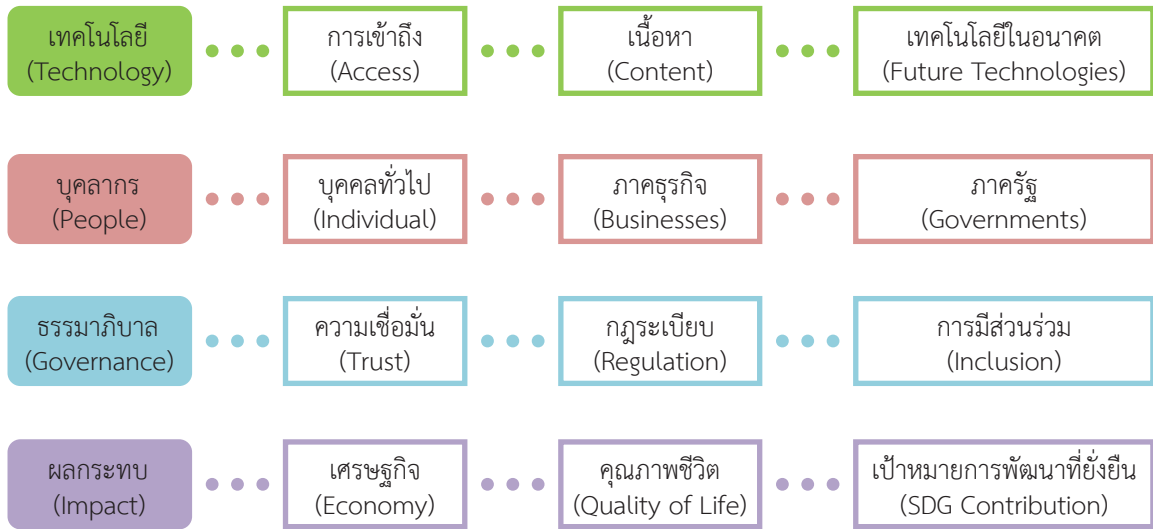
ดัชนีบ่งชี้ระดับความพร้อมของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Network Readiness Index : NRI)

ดัชนีบ่งชี้ระดับความพร้อมของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Network Readiness Index : NRI) เริ่มจัดทำครั้งแรกในปี 2545 โดย World Economic Forum (WEF) ร่วมกับสถาบัน INSEAD และมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด โดยมุ่งเน้นการประเมินแบบองค์รวม พิจารณาจากผลกระทบในหลายมิติที่เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มีต่อสังคมและการพัฒนาของประเทศต่าง ๆ จนกระทั่งปี 2559 มหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ ได้เข้ามาร่วมพัฒนาดัชนีแทนมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และได้รับการปรับปรุงในปี 2562 โดยสถาบัน Portulans Institute ร่วมกับสถาบันบริหารธุรกิจซาอิด มหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการบูรณาการของคนและเทคโนโลยี ภายใต้การกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิด

ผลกระทบที่เหมาะสมต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งปี 2567 นับเป็นปีที่ 6 ที่มีการใช้แบบจำลองดัชนี NRI ใหม่ นี้ แต่มีการปรับเปลี่ยนตัวชี้วัด ปรับปรุงวิธีการเก็บข้อมูล เปลี่ยนชื่อ และแก้ไขนิยาม รวม 19 ตัวชี้วัด ทั้งนี้ แบบจำลองใหม่ของ NRI ยังคงใช้เสาหลักทั้ง 4 ด้าน (pillar) คือ ด้านเทคโนโลยี ด้านบุคลากร ด้านธรรมาภิบาล

และด้านผลกระทบ โดยแต่ละเสาหลักมี 3 เสาย่อย รวมทั้งหมดเป็น 12 เสาย่อย (sub-pillars) รวมมีทั้งหมด 54 ตัวชี้วัด ลดลงจาก 58 ตัวชี้วัดในปี 2566 ดังนี้ (ภาพที่ 2-4)

ภาพที่ 2-4 เสาหลักตัวชี้วัดสำหรับการจัดอันดับความพร้อมของการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Network Readiness Index : NRI)

ที่มา : The Network Readiness Index Report 2024, Portulans Institute

โดยจากผลการจัดอันดับดังกล่าว พบว่าในปี 2567 นี้ 5 อันดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ ฟินแลนด์ สวีเดน และเกาหลีใต้ ตามลำดับ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นประเทศรายได้สูง (High-income) (ตารางที่ 2-5)

ตารางที่ 2-5 ประเทศที่ได้รับการจัดอันดับสูงสุด 10 อันดับแรกของดัชนี NRI ในปี 2567

ประเทศ	กลุ่มรายได้	คะแนนรวม	อันดับ				
			รวม	เทคโนโลยี	บุคลากร	ธรรมาภิบาล	ผลกระทบ
สหรัฐอเมริกา	รายได้สูง	78.96	1	1	2	9	11
สิงคโปร์	รายได้สูง	76.94	2	6	3	8	5
ฟินแลนด์	รายได้สูง	75.76	3	11	9	4	1
สวีเดน	รายได้สูง	74.99	4	7	15	6	2
เกาหลีใต้	รายได้สูง	74.85	5	10	1	22	13
เนเธอร์แลนด์	รายได้สูง	73.94	6	3	20	3	6
สวิตเซอร์แลนด์	รายได้สูง	73.71	7	2	10	13	10
สหราชอาณาจักร	รายได้สูง	73.57	8	5	7	14	8
เยอรมนี	รายได้สูง	73.54	9	4	8	16	9
เดนมาร์ก	รายได้สูง	72.70	10	8	18	1	7

ที่มา : The Network Readiness Index Report 2024, Portulans Institute

ในขณะที่ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 40 จาก 133 ประเทศ โดยมีคะแนนอยู่ที่ 56.07 คะแนน เป็นอันดับที่ 3 ในภูมิภาคอาเซียน รองจากสิงคโปร์และมาเลเซีย ซึ่งประเทศสิงคโปร์ อยู่ในกลุ่มประเทศรายได้สูง (High-income group) สำหรับประเทศมาเลเซียถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง (Upper-middle-income group) เช่นเดียวกันกับประเทศไทย แต่มีอันดับในทุกด้านดีกว่าประเทศไทย นอกจากนี้ ยังมีอินโดนีเซียที่อยู่ในกลุ่มรายได้เดียวกันกับไทย และแม้จะมีอันดับโดยรวมต่ำกว่าไทย แต่กลับมีอันดับด้านเทคโนโลยีที่ดีเป็นอันดับ 2 ของอาเซียน (ตารางที่ 2-6)

ตารางที่ 2-6 ผลการจัดอันดับความพร้อมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทยที่ได้รับการจัดอันดับในกลุ่มประเทศอาเซียน

อันดับในอาเซียน	ประเทศ	กลุ่มรายได้	คะแนนรวม	อันดับ				
				รวม	เทคโนโลยี	บุคลากร	ธรรมาภิบาล	ผลกระทบ
1	สิงคโปร์	สูง	76.94	2	6	3	8	5
2	มาเลเซีย	ปานกลางค่อนข้างสูง	57.88	36	40	23	41	54
3	ไทย	ปานกลางค่อนข้างสูง	56.07	40	48	32	42	60
4	เวียดนาม	ปานกลางค่อนข้างต่ำ	54.96	45	41	38	67	31
5	อินโดนีเซีย	ปานกลางค่อนข้างสูง	53.84	48	27	37	69	74
6	ฟิลิปปินส์	ปานกลางค่อนข้างต่ำ	49.93	63	79	33	74	58
7	ลาว	ปานกลางค่อนข้างต่ำ	36.36	108	101	101	129	63
8	กัมพูชา	ปานกลางค่อนข้างต่ำ	35.65	110	109	100	121	108

ที่มา : The Network Readiness Index Report 2024, Portulans Institute

ภาพที่ 2-5 ความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทยเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง (Upper-middle-income group)

ที่มา : The Network Readiness Index Report 2024, Portulans Institute

จากภาพที่ 2-5 กราฟเส้นสีแดงแสดงถึงคะแนน NRI ของประเทศไทย กราฟพื้นที่สีแดงอ่อน แสดงคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณากราฟทั้ง 2 เส้น จะเห็นว่าทั้งคะแนนโดยรวมและคะแนนของเสาหลักทั้ง 4 ด้านของประเทศไทยมีคะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางค่อนข้างสูง โดยอันดับ NRI ของแต่ละเสาหลักของประเทศไทยเป็นดังนี้

เทคโนโลยี (อันดับที่ 48) ปัจจัยที่โดดเด่นในด้านเทคโนโลยี ได้แก่ จำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต บรอดแบนด์ที่เชื่อมต่อด้วยสายใยแก้วนำแสงถึงบ้านหรือในอาคาร (FTTH/building internet subscriptions) (อันดับที่ 10) แบนด์วิดท์อินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศ (International internet bandwidth) (อันดับที่ 11) และจำนวนการตีพิมพ์งานวิจัยด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI scientific publications) (อันดับที่ 31)

บุคลากร (อันดับที่ 32) ปัจจัยที่โดดเด่นในด้านบุคลากร ได้แก่ ปริมาณการใช้งานอินเทอร์เน็ต บรอดแบนด์เคลื่อนที่ภายในประเทศ (Mobile broadband internet traffic within the country) (อันดับที่ 8) และมูลค่าการลงทุนต่อปีในบริการโทรคมนาคม (Annual investment in telecommunication services) (อันดับที่ 25)

ธรรมาภิบาล (อันดับที่ 42) ปัจจัยที่โดดเด่นในด้านนี้ ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce legislation) (อันดับที่ 1) ความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจในการใช้จ่ายผ่านระบบดิจิทัล (Socioeconomic gap in use of digital payments) (อันดับที่ 8) การมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ (E-Participation) (อันดับที่ 18) และการเข้าถึงบัญชีการเงินผ่านทางออนไลน์ (Online access to financial account) (อันดับที่ 24)

ผลกระทบ (อันดับที่ 60) ปัจจัยที่โดดเด่นในด้านผลกระทบ ได้แก่ เสรีภาพในการเลือกวิถีชีวิตของตนเอง (Freedom to make life choices) (อันดับที่ 13) และขนาดของตลาดภายในประเทศ (Domestic market scale) (อันดับที่ 22)

ในขณะที่จุดอ่อนของประเทศไทยที่ควรได้รับการสนใจ มีทั้งหมด 9 ตัวชี้วัด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นตัวชี้วัดด้านผลกระทบต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG Contribution) ได้แก่

- (1) มูลค่าการส่งออกบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT services exports) (อันดับที่ 128)
- (2) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน (SDG 11: Sustainable Cities and Communities) (อันดับที่ 117)
- (3) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 5 โอกาสทางเศรษฐกิจของผู้หญิง (SDG 5: Women's economic opportunity) (อันดับที่ 96)
- (4) ราคาเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Handset Prices) (อันดับที่ 88)
- (5) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 7 พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้ (SDG 7: Affordable and Clean Energy) (อันดับที่ 86)
- (6) สัดส่วนของบริษัทที่มีเว็บไซต์เป็นของตนเอง (Firms with website) (อันดับที่ 86)
- (7) จำนวนครั้งของการทำข้อตกลงการลงทุนในบริษัท AI โดยเงินทุนร่วมลงทุน (Number of venture capital deals invested in AI) (อันดับที่ 72)
- (8) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4: Quality Education) (อันดับที่ 65)
- (9) จำนวนคำขอจดสิทธิบัตรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT patent applications) (อันดับที่ 64)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ได้ตั้งเป้าในการยกระดับอันดับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติในภาพรวมให้ดีขึ้น ให้อยู่ในอันดับที่ดีกว่าอันดับที่ 40 ภายในปี 2570 และไม่เกินอันดับที่ 30 ภายในปี 2573

จากการเข้ามาของเทคโนโลยีใหม่ ๆ อาทิ 5G AI IoT หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการปรับปรุงกฎระเบียบที่เอื้อต่อการแข่งขันและนวัตกรรม สนับสนุนให้เกิดการเข้าถึงเทคโนโลยีต่าง ๆ ในราคาที่เป็นธรรม โดยมีการกำกับดูแลเรื่องความมั่นคงปลอดภัย พร้อมกับพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลของประชาชน จะช่วยยกระดับอันดับการแข่งขันของประเทศไทยให้ดีขึ้นได้

ดัชนีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Development Index : IDI)

สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union: ITU) ได้จัดทำดัชนีชี้วัดการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT Development Index: IDI) มาตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปี 2560 และได้หยุดการเผยแพร่ดัชนีดังกล่าวไปในปี 2561 เนื่องจากข้อจำกัดด้านความพร้อมและคุณภาพของข้อมูล เดิมเป็นการรวมตัวชี้วัดจำนวน 11 ตัวชี้วัด จาก 3 ด้านตามกระบวนการพัฒนา ICT ได้แก่ การเข้าถึง ICT (access) การใช้งาน ICT (use) และทักษะการใช้ ICT (skills) แล้วนำมาคำนวณหาคะแนนรวมเพื่อติดตามและเปรียบเทียบการพัฒนาทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต่อมาได้มีการปรับปรุงระเบียบวิธีการจัดทำดัชนี IDI ใหม่ โดยเป็นการรายงานเฉพาะคะแนน ไม่มีการจัดอันดับของแต่ละเขตเศรษฐกิจ เพื่อให้เห็นว่าแต่ละประเทศมีความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด เข้าใกล้เป้าหมายการเชื่อมต่ออย่างทั่วถึง (universal) และมีความหมาย (meaningful) มากน้อยเพียงใด และกำหนดให้มีการใช้งานในกรอบระยะเวลา 4 ปี เริ่มตั้งแต่ปี 2566 เป็นต้นมา ทั้งนี้ ในปี 2567 มีข้อมูลของ 170 เขตเศรษฐกิจ

สำหรับโครงสร้างของดัชนี IDI ตัวชี้วัดที่นำมาคำนวณเป็นดัชนี IDI รูปแบบใหม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ด้าน (ภาพที่ 2-6) ดังนี้

1. ตัวชี้วัดที่แสดงถึงการเชื่อมต่ออย่างทั่วถึง (Universal connectivity indicators) ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่

1.1 Proportion of individuals who used the Internet (from any location) in the last 3 month

1.2 Proportion of households with Internet access at home

1.3 Active mobile-broadband subscriptions per 100 inhabitants

2. ตัวชี้วัดที่แสดงถึงการเชื่อมต่อที่มีความหมาย (Meaningful connectivity indicators) ซึ่งการเชื่อมต่อที่เรียกว่าอยู่ในระดับที่มีความหมายคือ การเชื่อมต่อที่ผู้ใช้งานสามารถเข้าใช้งานออนไลน์ที่ปลอดภัย น่าพึงพอใจ สร้างสรรค์ และเกิดประโยชน์ในเชิงผลิตภาพ โดยมีค่าใช้จ่ายที่สามารถเข้าถึงได้ ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัดย่อย ได้แก่

2.1 Percentage of the population covered by at least a 3G mobile network

2.2 Percentage of the population covered by at least a 4G/LTE mobile network

2.3 Mobile broadband Internet traffic per mobile broadband subscriptions (GB)

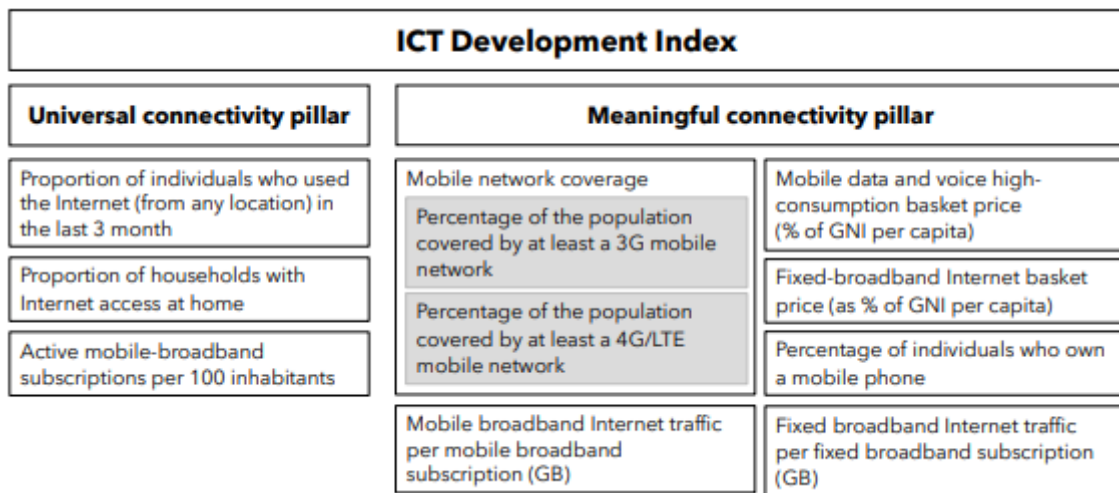
2.4 Mobile data and voice high-consumption basket price (as % of GNI per capita)

2.5 Fixed-broadband Internet basket price (as % of GNI per capita)

2.6 Percentage of individuals owning a mobile phone

2.7 Fixed broadband Internet traffic per fixed broadband subscriptions (GB)

ภาพที่ 2-6 ตัวชี้วัดของดัชนีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ที่มา : The ICT Development Index 2024, ITU

ในปี 2567 คะแนนของประเทศไทย และประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน แสดงได้ดังตารางที่ 2-7

ตารางที่ 2-7 ผลการคำนวณดัชนีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในกลุ่มประเทศอาเซียน

ประเทศ	คะแนนรวม		การเปลี่ยนแปลง ของคะแนน	คะแนนด้าน ความทั่วถึง	คะแนนด้าน ความมีความหมาย
	2566	2567			
สิงคโปร์	97.4	97.8	↑	100.0	95.6
บรูไน	94.8	95.7	↑	93.1	98.4
มาเลเซีย	94.5	95.0	↑	95.0	95.0
ไทย	88.7	91.0	↑	89.7	92.4
เวียดนาม	80.6	85.0	↑	79.1	90.8
อินโดนีเซีย	80.1	82.8	↑	79.6	86.0
ฟิลิปปินส์	65.0	74.4	↑	67.2	81.7
กัมพูชา	68.5	72.6	↑	62.8	82.5
ลาว	64.6	65.3	↑	59.6	71.0
เมียนมาร์	65.7	63.8	↓	65.8	61.8

ที่มา : The ICT Development Index 2024, ITU

โดยตัวชี้วัดที่นำมากำหนดดัชนี IDI ในรูปแบบใหม่ของประเทศไทย สามารถแสดงได้ ดังตารางที่ 2-8

**ตารางที่ 2-8 คะแนนของตัวชี้วัดที่ถูกนำมาคำนวณดัชนีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ของประเทศไทยปี 2567**

ตัวชี้วัด	ค่าจริง	เป้าหมาย (goalpost)	คะแนนที่ผ่านการทำ Normalization (0-100)
Individuals using the Internet (%)	88.0	≥95	92.6
Households with Internet access at home (%)	90.4	≥95	95.2
Mobile broadband subscriptions per 100 inhabitants (%)	121.8	≥95 th percentile	81.2
Percentage of the population covered by at least a 3G mobile network (%)	98.8	100	98.4
Percentage of the population covered by at least a 4G/LTE mobile network (%)	98.1	100	
Mobile broadband Internet traffic per mobile broadband subscriptions (GB)	275.5	≥95 th percentile, log	90.4
Fixed broadband Internet traffic per fixed broadband subscriptions (GB)	3,816.6	≥95 th percentile, log	89.5
Mobile data and voice high consumption basket price (as % of GNI per capita)	2.9	≤1	90.6
Fixed broadband Internet basket price (as % of GNI per capita)	3.5	≤1	92.4
Individuals who own a mobile phone (%)	88.3	≥95	92.9

ที่มา : The ICT Development Index 2024, ITU

จากคะแนนในตารางที่ 2-7 และ 2-8 ข้างต้น ประเทศไทยยังสามารถพัฒนาทั้งด้านการขยายความครอบคลุมของโครงข่ายอินเทอร์เน็ตในพื้นที่ชนบทและห่างไกล รวมทั้งสนับสนุนให้มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นได้ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส ซึ่งการเข้ามาของเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น AI 5G จะช่วยผลักดันให้ประชาชนทั่วไปภาคธุรกิจ และภาครัฐมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินชีวิต การทำธุรกิจ และการทำงานมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การพัฒนาทักษะการใช้งานเทคโนโลยี ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาและการอบรมให้สอดคล้องกันด้วย รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การเชื่อมต่อไปถึงเป้าหมายระดับ meaningful connectivity

ส่วนที่ 3

ดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมไทย

ส่วนที่ 3 ดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมไทย

ในส่วนที่ 3 เป็นการนำเสนอข้อมูลของตลาดค้าปลีก 3 ตลาดหลัก ได้แก่ บริการโทรศัพท์ประจำที่ บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ และบริการอินเทอร์เน็ต ซึ่งรวมทั้งบริการอินเทอร์เน็ตประจำที่และบริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ โดยแสดงให้เห็นโครงสร้างตลาดของแต่ละบริการดังกล่าวของประเทศไทย รวมทั้งเปรียบเทียบข้อมูลที่ใช้เป็นดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น ๆ ในโลก

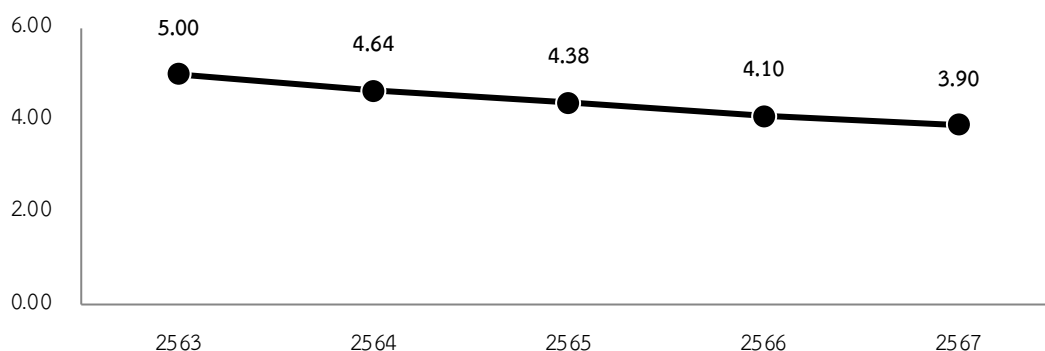
บริการโทรศัพท์ประจำที่

ตลาดบริการโทรศัพท์ประจำที่ภายในประเทศของไทยในปี 2567 มีจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่ (Fixed Line Subscribers) จำนวนรวมทั้งสิ้นประมาณ 3.90 ล้านเลขหมาย ลดลงร้อยละ 4.74

เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า ดังภาพที่ 3-1

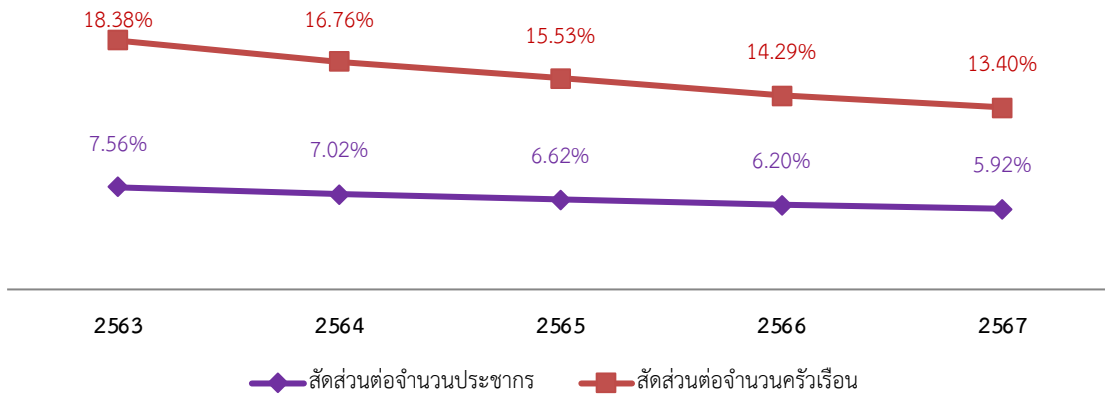
หากพิจารณาถึงสัดส่วนผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่ต่อจำนวนประชากรและต่อจำนวนครัวเรือน พบว่า มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยในปี 2567 มีผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่ร้อยละ 5.92 ต่อจำนวนประชากรไทย และร้อยละ 13.40 ต่อจำนวนครัวเรือนไทย ตามลำดับ ดังภาพที่ 3-2

ภาพที่ 3-1 จำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่ ณ สิ้นปี 2563-2567 (ล้านเลขหมาย)

ที่มา : สำนักบริหารและจัดการเลขหมายโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

ภาพที่ 3-2 สัดส่วนผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่ต่อจำนวนประชากรและต่อจำนวนครัวเรือนปี 2563-2567 (ร้อยละ)

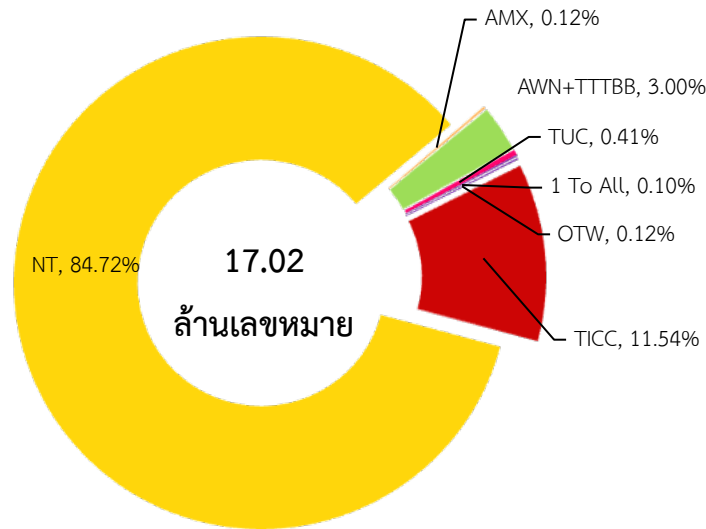
หมายเหตุ : ข้อมูลจำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือนจากกรมการปกครอง

ที่มา : สำนักวิชาการและจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

โครงสร้างตลาดบริการโทรศัพท์ประจำที่ของประเทศไทย

ตลาดบริการโทรศัพท์ประจำที่ภายในประเทศ ณ สิ้นปี 2567 มีการขอรับการจัดสรรเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่ทั้งหมด 17.02 ล้านเลขหมาย มีผู้ได้รับจัดสรรทั้งหมด 8 ราย ดังภาพที่ 3-3 ทั้งนี้ มีผู้ให้บริการหลัก คือ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (NT) ซึ่งให้บริการโทรศัพท์ประจำที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศ โดยได้รับการจัดสรรโทรศัพท์ประจำที่มากที่สุดถึงร้อยละ 84.72 ของการจัดสรรเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่ทั้งหมด รองลงมาเป็นบริษัท ทูริ อินเทอร์เน็ต คอร์ปอเรชั่น จำกัด (TICC) อยู่ที่ ร้อยละ 11.54 ของการจัดสรรเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่ทั้งหมดที่เหลือร้อยละ 3.74 เป็นของผู้ให้บริการอีก 6 ราย ได้แก่ บริษัท ทริปเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (TTTBB) บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (AWN) บริษัท โอทาโร เวิลด์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (OTW) บริษัท ทู มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (TUC) บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (AMX) และ บริษัท วัน ทู ออล จำกัด (1 To All)

ภาพที่ 3-3 สัดส่วนจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่ที่ได้รับการจัดสรร ณ สิ้นปี 2567

- หมายเหตุ :
- ตั้งแต่วันที่ 3 สิงหาคม 2566 บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (DTN) ได้มีการรวมกิจการเข้ากับบริษัท โทร มูฟ เอเชีย ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (TUC) โดย DTN ได้หมดสภาพจากการเป็นนิติบุคคลแล้ว TUC ได้รับไปทั้งหมดทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบของ DTN โดยผลของกฎหมาย
  - เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2566 AWN ได้เข้าซื้อหุ้นใน TTTBB เป็นผลให้ TTTBB เป็นบริษัทย่อยของ AWN

ที่มา : สำนักบริหารและจัดการเลขหมายโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

เปรียบเทียบบริการโทรศัพท์ประจำที่ของไทยในเวทีโลก

จากข้อมูลของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) ค่าเฉลี่ยของทั่วโลกมีแนวโน้มของจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง (ตารางที่ 3-1) โดยเมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน (Fixed Line Penetration Rate) ประเทศไทยอยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโลกมาโดยตลอด โดยค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปีของไทย มีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่อยู่ที่ร้อยละ 6 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปีของโลกอยู่ที่ร้อยละ 11 และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศอาเซียน ในปี 2566 ประเทศไทยอยู่ลำดับที่ 5 ของอาเซียน โดยอันดับที่ 1 คือ สิงคโปร์ มีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่อยู่ที่ร้อยละ 32.83 รองลงมา เป็น บรูไน มาเลเซีย และลาว ตามลำดับ สำหรับข้อมูลในปี 2567 ค่าเฉลี่ยของโลก ในประชากร 100 คน มีผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่อยู่ที่ 10 เลขหมาย ทั้งนี้ ในส่วนของประเทศไทยยังไม่มีรายงานข้อมูล

ตารางที่ 3-1 สัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน ของ 10 ประเทศ ในอาเซียน และค่าเฉลี่ยของโลก (ร้อยละ)

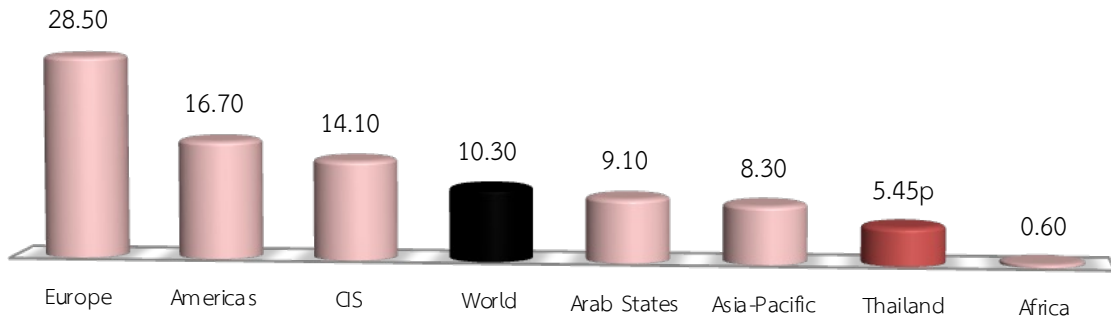
ประเทศ	2563	2564	2565	2566	2567
สิงคโปร์	33.65	34.28	34.65	32.83	NA
บรูไน	23.22	24.86	26.84	26.54	NA
มาเลเซีย	22.04	24.06	24.40	23.92	NA
ลาว	18.58	17.44	17.54	16.10	NA
โลก	11.50	11.20	10.90	10.50	10.30
ไทย	6.98	6.46	6.09	5.70	5.45p
ฟิลิปปินส์	4.22	4.13	4.21	4.03	NA
อินโดนีเซีย	3.52	3.26	3.02	3.26	NA
เวียดนาม	3.27	3.16	2.40	2.31	NA
เมียนมาร์	0.99	0.98	1.00	1.09	NA
กัมพูชา	0.33	0.24	0.22	0.19	NA

หมายเหตุ : - ITU ใช้จำนวนประชากรจาก UN Population Division World Population Prospects 2024
 - ข้อมูลรายประเทศของปี 2567 ITU ยังไม่มีการรายงาน
 - ข้อมูลของไทยปี 2567 คำนวณเบื้องต้นจากข้อมูลของสำนักบริหารและจัดการเลขหมายโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

ที่มา : DataHub ของ ITU, สืบค้น 22 พฤษภาคม 2568

เมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่นของโลก ในปี 2567 สัดส่วนจำนวนผู้ลงทะเบียนใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน ของประเทศไทยอยู่ต่ำกว่าทุกภูมิภาคยกเว้นเพียงแอฟริกา โดยยุโรปเป็นภูมิภาคที่มีสัดส่วนจำนวนผู้ลงทะเบียนใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่สูงที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 28.50 สำหรับสัดส่วนในกลุ่มประเทศเอเชียและแปซิฟิกอยู่ในระดับ 8.30 เลขหมายต่อจำนวนประชากร 100 คน ดังภาพที่ 3-4

ภาพที่ 3-4 สัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน ของปี 2567 จำแนกรายภูมิภาค (ร้อยละ)

- หมายเหตุ :
- CIS คือ เครือรัฐเอกราช (Commonwealth of Independent States) ประกอบด้วยสมาชิก 11 ประเทศ ได้แก่ รัสเซีย เบลารุส คาซัคสถาน อาร์เมเนีย มอลโดวา อาเซอร์ไบจาน คีร์กีซ อุซเบกิสถาน ทาจิกิสถาน เติร์กเมนิสถาน และยูเครน
  - ITU ใช้จำนวนประชากรจาก UN Population Division World Population Prospects 2024
  - ข้อมูลของไทยปี 2567 คำนวณเบื้องต้นจากข้อมูลของสำนักบริหารและจัดการเลขหมายโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช. เนื่องจาก ITU ยังไม่มีการรายงาน

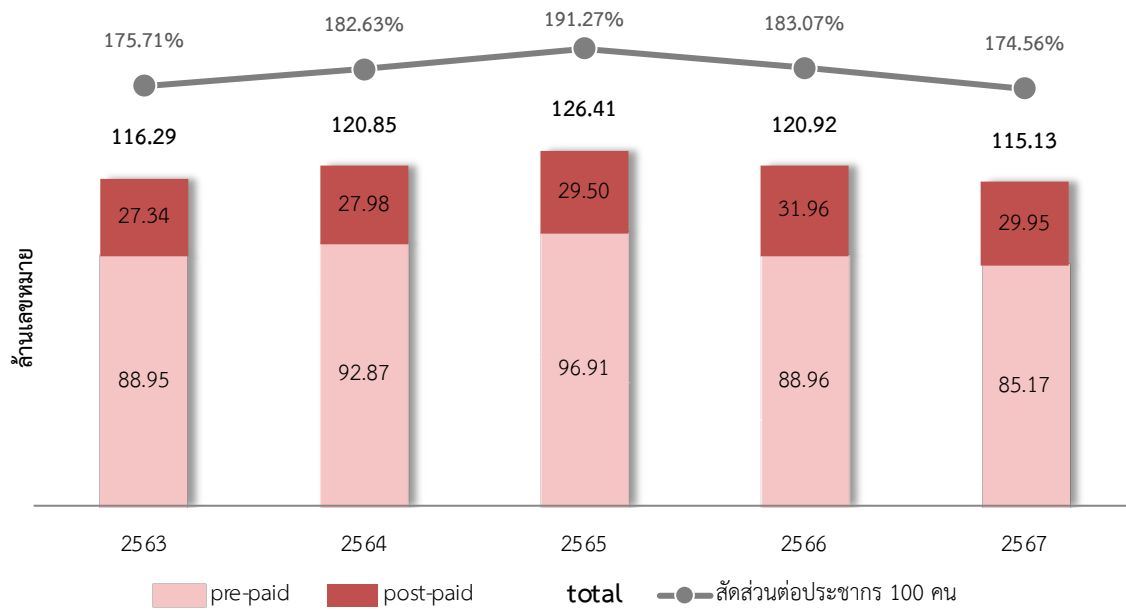
ที่มา : ITU

บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

สำหรับบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ ณ สิ้นปี 2567 ประเทศไทยมีจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile Subscribers) 115.13 ล้านเลขหมาย ลดลงจาก 120.92 ล้านเลขหมาย หรือลดลงร้อยละ 4.79 จากปีก่อนหน้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการลดลงของกลุ่มลูกค้าเติมเงิน (pre-paid) ส่วนหนึ่งเกิดจากการดำเนินการตามมาตรการเพื่อป้องกันอาชญากรรมจากแก๊งคอลเซ็นเตอร์ที่เข้มงวดมากขึ้น รวมทั้งอาจเกิดจากผู้ประกอบการมุ่งเน้นกลุ่มผู้ใช้บริการที่มีคุณภาพมากกว่ามุ่งเน้นการเพิ่มจำนวนผู้ใช้บริการ

ในปี 2567 โดยส่วนใหญ่ 85.17 ล้านเลขหมายหรือคิดเป็นร้อยละ 73.98 ยังคงเป็นผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบเติมเงิน (pre-paid) ดังภาพที่ 3-5 โดยสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการแบบเติมเงินต่อแบบรายเดือน (pre-paid : post-paid) ของปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 74:26 ซึ่งแนวโน้มแบบ pre-paid มีสัดส่วนลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 77:23 ในปี 2565

ภาพที่ 3-5 จำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile Subscribers) (ล้านเลขหมาย) และสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน (ร้อยละ) ณ สิ้นปี 2563-2567

ที่มา : บริหารและจัดการเลขหมายโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

โครงสร้างตลาดบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของประเทศไทย

ตลาดบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่สามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ (1) ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง (Mobile Network Operators – MNOs) และ (2) ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (Mobile Virtual Network Operators – MVNOs) ดังตารางที่ 3-2

ตารางที่ 3-2 ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง (MNOs) และผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (MVNOs)

ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่	มีโครงข่าย (MNO)	แบบโครงข่ายเสมือน (MVNO)
บริษัท AWN	- บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (AWN) - Sub brand: GOMO by AIS	
บริษัท TUC	บริษัท โทร มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (TUC)* - Sub brand: Finn mobile	บริษัท โอ เอส ดี จำกัด
บริษัท NT	บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)	บริษัท ฟีล เทเลคอม คอร์ปอเรชั่น จำกัด (Feels) บริษัท โทร มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (TUC MVNO)** บริษัท เดอะ ไวท์สเปซ จำกัด (ซิมเพนกวิน) บริษัท ลีอกชเลย์ จำกัด (มหาชน) / บริษัท ลีอกชเลย์ โมบาย จำกัด (i-KooL 3G) บริษัท เรดวัน เน็ตเวิร์ค (ประเทศไทย) จำกัด (red ONE) บริษัท บางกอก เทลลิ่ง จำกัด (INFINITE)

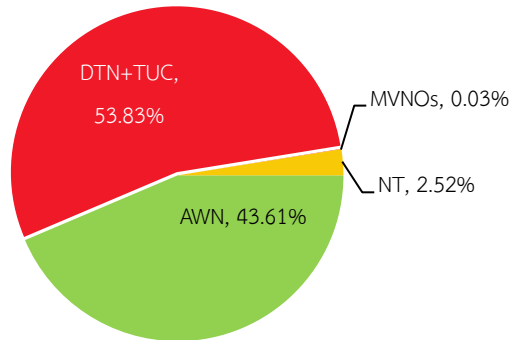
หมายเหตุ : *เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2566 DTN ได้มีการรวมกิจการเข้ากับ TUC โดย DTN ได้หมดสภาพจากการเป็นนิติบุคคลแล้ว TUC ได้รับไปทั้งทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบของ DTN โดยผลของกฎหมาย แต่ยังคงแยกแบรนด์การให้บริการแยกจากกันเป็นระยะเวลา 3 ปี ตามมาตรการเฉพาะของมติที่ประชุม กสทช. นัดพิเศษ ครั้งที่ 5/2565

**TUC รวมธุรกิจกับบริษัท เร็ล มูฟ จำกัด เมื่อวันที่ 1 ก.ย. 62 และให้บริการได้ตั้งแต่วันที่ 3 สิงหาคม 2568

ที่มา : สำนักงานอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม 1 และ สำนักงานอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม 2 สำนักงาน กสทช.

ส่วนแบ่งตลาดของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ณ สิ้นปี 2567 พบว่า หลังจาก TUC ควบรวมกับ DTN แล้ว กลายเป็นบริษัทที่ครองส่วนแบ่งตลาดมากที่สุดร้อยละ 53.83 รองลงมาเป็น AWN ที่มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 43.61 อันดับที่สาม บริษัท NT มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 2.52 และผู้ให้บริการ MVNO มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 0.03 ดังภาพที่ 3-6

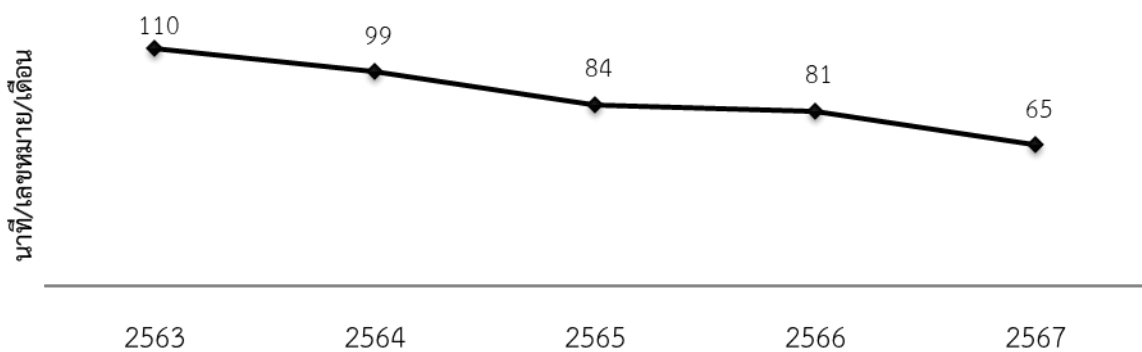
ภาพที่ 3-6 ส่วนแบ่งตลาดผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่คำนวณด้วยจำนวนผู้ใช้บริการ ณ สิ้นปี 2567

ที่มา : สำนักวิชาการและจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

หากพิจารณาถึงจำนวนนาทีโทรออกเฉลี่ยต่อเดือน (Minutes of Use: MOU) ของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายหลัก ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาพบว่า มีปริมาณการโทรออกลดลงอย่างต่อเนื่อง โดย ณ สิ้นปี 2567 การใช้งานโทรออกของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เฉลี่ยอยู่ที่ 65 นาทีต่อเลขหมายต่อเดือน ดังภาพที่ 3-7

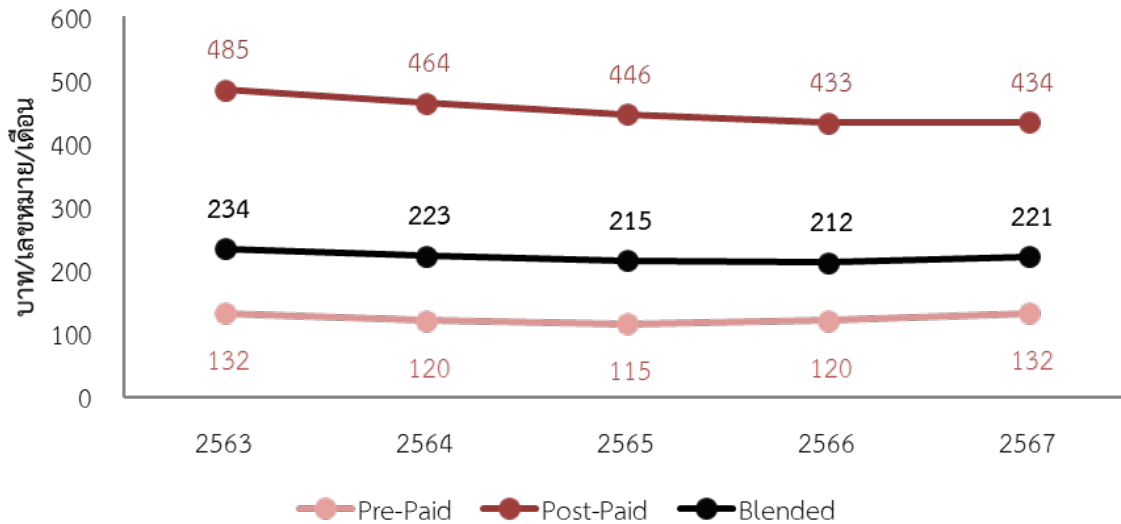
ภาพที่ 3-7 ปริมาณการใช้งานบริการเสียงโดยเฉลี่ยต่อเลขหมายต่อเดือน (MOU) ของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่รายหลัก ณ สิ้นปี 2563 – 2567

ที่มา : สำนักค่าธรรมเนียมและอัตราค่าบริการในกิจการโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

สำหรับอัตราค่าใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สะท้อนออกมาเป็นรายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เฉลี่ยต่อเลขหมายต่อเดือน (Average Revenue Per Unit: ARPU) ของผู้ให้บริการรายหลักในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องช่วงปี 2563 – 2566 และเพิ่มขึ้นในปี 2567 โดย ณ สิ้นปี 2567 ARPU เฉลี่ยอยู่ที่ 221 บาทต่อเลขหมายต่อเดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.45 จากปีก่อนหน้า โดยแบบ pre-paid อยู่ที่ 132 บาทต่อเลขหมายต่อเดือน ในขณะที่แบบ post-paid อยู่ที่ 434 บาทต่อเลขหมายต่อเดือน ดังภาพที่ 3-8

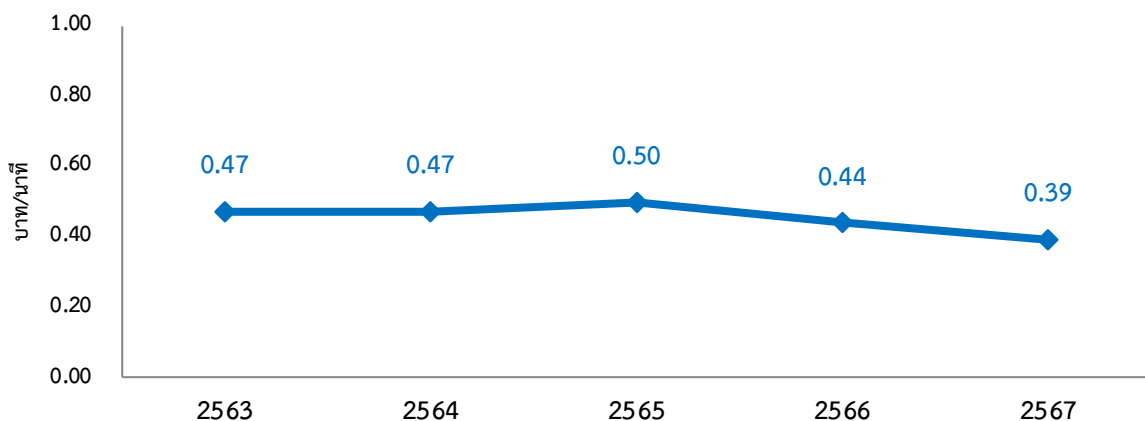
ภาพที่ 3-8 รายได้จากการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เฉลี่ยต่อเลขหมายต่อเดือน (ARPU) ของปี 2563-2567

ที่มา : สำนักวิชาการและจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

ในส่วนของอัตราค่าบริการเฉลี่ยของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ประเภทเสียงต่อนาที ณ สิ้นปี 2567 อยู่ที่ 0.39 บาทต่อนาที ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 10.66 โดยผู้ให้บริการยังคงปฏิบัติตามอัตราที่ได้มีการกำกับดูแลไว้ที่ไม่เกิน 0.60 บาทต่อนาที ตามประกาศ กสทช. เรื่อง การกำหนดและกำกับดูแลโครงสร้างอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2562 ดังภาพที่ 3-9

ภาพที่ 3-9 อัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ประเภทเสียงเฉลี่ยต่อนาทีของปี 2563 – 2567

ที่มา : สำนักค่าธรรมเนียมและอัตราค่าบริการในกิจการโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

เปรียบเทียบบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของไทยในเวทีโลก

จากข้อมูลของ ITU พบว่า แนวโน้มค่าเฉลี่ยของทั่วโลกสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน (Mobile Penetration Rate) ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของประเทศไทยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลกมาโดยตลอด และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศในอาเซียน ในปี 2566 ประเทศไทยมีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากรอยู่ที่ร้อยละ 168.64 ซึ่งสูงเป็นอันดับ 2 รองจากสิงคโปร์ และสูงกว่าค่าเฉลี่ยโลกซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 109.40 ดังตารางที่ 3-3 อย่างไรก็ตาม ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ลดลงดังที่กล่าวไว้ข้างต้นว่าส่วนหนึ่งเกิดจากการดำเนินการตามมาตรการเพื่อป้องกันอาชญากรรมจากแก๊งคอลเซ็นเตอร์ที่เข้มงวดมากขึ้น รวมทั้งอาจเกิดจากผู้ประกอบการมุ่งเน้นกลุ่มผู้ใช้บริการที่มีคุณภาพมากกว่ามุ่งเน้นการเพิ่มจำนวนผู้ใช้บริการ สำหรับข้อมูลในปี 2567 ค่าเฉลี่ยของโลกอยู่ที่ 112 เลขหมายต่อจำนวนประชากร 100 คน ในส่วนของประเทศอาเซียนยังไม่มีการรายงานข้อมูล

**ตารางที่ 3-3 สัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน
ของ 10 ประเทศในอาเซียน และค่าเฉลี่ยของโลก (ร้อยละ)**

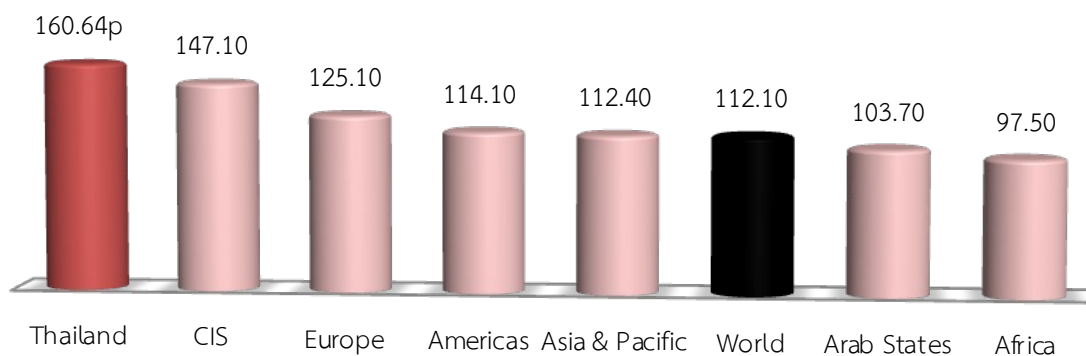
ประเทศ	2563	2564	2565	2566	2567
สิงคโปร์	150.26	157.98	173.01	173.20	NA
ไทย	162.33	168.49	176.22	168.64	160.64p
มาเลเซีย	129.02	137.69	138.21	142.73	NA
เวียดนาม	141.66	136.81	137.85	130.99	NA
บรูไน	119.93	133.60	116.11	127.01	NA
อินโดนีเซีย	129.40	132.20	122.87	125.24	NA
เมียนมาร์	148.16	127.24	107.54	121.03	NA
กัมพูชา	126.08	117.24	113.39	120.81	NA
ฟิลิปปินส์	133.46	144.42	147.43	117.28	NA
โลก	104.90	106.70	108.10	109.40	112.40
ลาว	63.11	64.71	63.35	64.76	NA

หมายเหตุ : - ITU ใช้จำนวนประชากรจาก UN Population Division World Population Prospects 2024
 - ข้อมูลรายประเทศของปี 2567 ITU ยังไม่มีกรรายงาน
 - ข้อมูลของไทยปี 2567 คำนวณเบื้องต้นจากข้อมูลของสำนักบริหารและจัดการเลขหมายโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

ที่มา : DataHub ของ ITU, สืบค้น 22 พฤษภาคม 2568

เมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่นในโลก แม้ว่าในปี 2567 ประเทศไทยมีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ลดลง แต่ประเทศไทยยังคงมีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากรสูงกว่าค่าเฉลี่ยของทุกภูมิภาค รวมถึงกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาทางเทคโนโลยีในอันดับต้น ๆ ของโลก ดังภาพที่ 3-10 สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีการสื่อสารที่กว้างขวางและพฤติกรรมความนิยมในการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เมื่อเทียบกับโทรศัพท์ประจำที่ของประชาชนไทย ซึ่งอาจส่งผลดีต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเชื่อมต่อในยุคดิจิทัลในอนาคต

ภาพที่ 3-10 สัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน ของปี 2567
จำแนกรายภูมิภาค (ร้อยละ)

หมายเหตุ :

- CIS คือ เครือรัฐเอกราช (Commonwealth of Independent States) ประกอบด้วยสมาชิก 11 ประเทศ ได้แก่ รัสเซีย เบลารุส คาซัคสถาน อาร์เมเนีย มอลโดวา อาเซอร์ไบจาน คีร์กีซ อุซเบกิสถาน ทาจิกิสถาน เติร์กเมนิสถาน และยูเครน
- ITU ใช้จำนวนประชากรจาก UN Population Division World Population Prospects 2024
- ข้อมูลของไทยปี 2567 คำนวณเบื้องต้นจากข้อมูลของสำนักบริหารและจัดการเลขหมายโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช. เนื่องจาก ITU ยังไม่มีการรายงาน

ที่มา : ITU

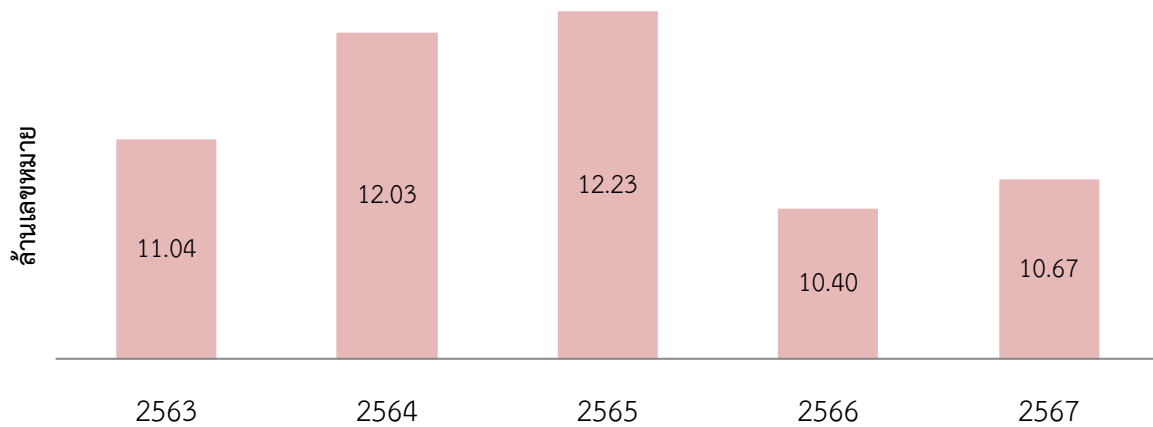
บริการอินเทอร์เน็ต

ปัจจุบันการให้บริการอินเทอร์เน็ตของประเทศไทยสามารถใช้บริการได้หลากหลายช่องทางด้วยกัน ซึ่งผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ใช้บริการผ่านช่องทางการให้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ และการให้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่

โครงสร้างตลาดบริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ (Fixed Broadband) ของประเทศไทย

บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ของประเทศไทย มีแนวโน้มของจำนวนผู้ใช้บริการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ช่วงปี 2563 ถึงปี 2565 และลดลงร้อยละ 14.92 ในปี 2566 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.54 ในปี 2567 โดยมีผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่จากผู้ให้บริการรายหลัก ทั้งสิ้นจำนวน 10.67 ล้านราย ดังภาพที่ 3-11 ทั้งนี้ เหตุผลหนึ่งที่ทำให้จำนวนผู้ลงทะเบียนใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ในปี 2566 ลดลง เป็นผลมาจากเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2566 บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (AWN) ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นในบริษัท ทริเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) (TTTBB) ส่งผลให้ TTTBB เป็นบริษัทย่อยของ AWN และในงบการเงินของ AWN ได้รับรู้เฉพาะจำนวนผู้ใช้บริการที่เรียกเก็บเงินได้ (billable)

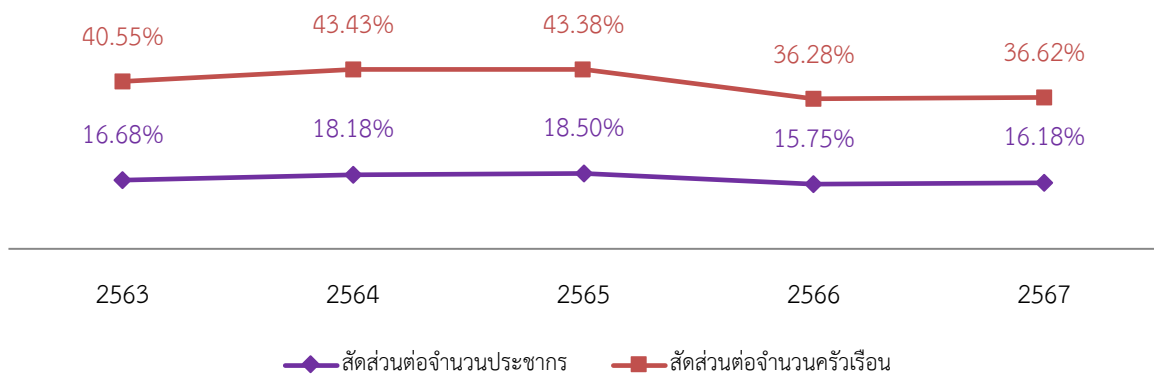
ภาพที่ 3-11 จำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ ปี 2563-2567 (ล้านเลขหมาย)

ที่มา : สำนักวิชาการและจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

หากพิจารณาถึงสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อจำนวนประชากรและต่อจำนวนครัวเรือน ในปี 2567 อยู่ที่ 16.18 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน หรือ 36.62 ครอบครั้วต่อจำนวนครัวเรือนทั้งประเทศ 100 ครัวเรือน ดังภาพที่ 3-12

ภาพที่ 3-12 สัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อจำนวนประชากรและต่อจำนวนครัวเรือน ปี 2563-2567 (ร้อยละ)

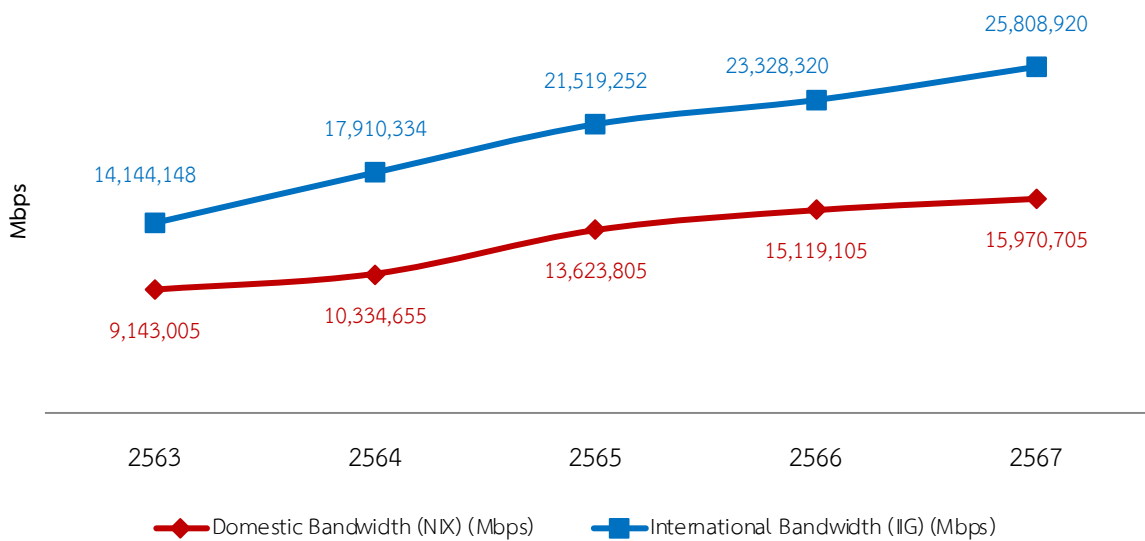

หมายเหตุ : ข้อมูลจำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือนของกรมการปกครอง

ที่มา : สำนักวิชาการและจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

จากข้อมูลของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) ปริมาณแบนด์วิดท์ของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องด้วยปัจจุบันผู้ให้บริการมีการปรับปรุงคุณภาพของสัญญาณการเชื่อมต่อ และการขยายพื้นที่การให้บริการจากสังคมเมืองไปสู่สังคมชนบทมากยิ่งขึ้น รวมทั้งผู้ใช้บริการมีความต้องการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วที่มากขึ้นอีกด้วย โดยปี 2567 การเชื่อมต่อวงจรมือถืออินเทอร์เน็ตประเทศไทยไปต่างประเทศที่ผ่าน IIG และจากผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อไปต่างประเทศโดยตรง มีปริมาณอยู่ที่ 25,808,920 Mbps เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.63 จากปีก่อนหน้า ส่วนการแลกเปลี่ยนข้อมูลอินเทอร์เน็ตภายในประเทศ (NIX) อยู่ที่ 15,970,705 Mbps เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.63 จากปี 2566 ดังภาพที่ 3-13

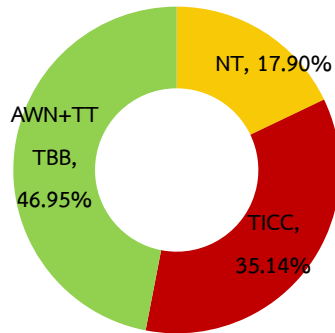
ภาพที่ 3-13 ข้อมูลอินเทอร์เน็ตแบนด์วิดท์ของประเทศไทยปี 2563-2567

ที่มา : ข้อมูลจากศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC)

สำหรับสภาพตลาดการแข่งขันในบริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ในปี 2567 พบว่า หลังจากที่ TTTBB เป็นบริษัทในเครือ AWN ทำให้ในภาพรวม AWN มีส่วนแบ่งตลาดมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 46.95 แทน บริษัท โทรู อินเทอร์เน็ต คอร์ปอเรชั่น จำกัด (TICC) ซึ่งเคยครองอันดับ 1 ของตลาด ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดอยู่ที่ร้อยละ 35.14 และ NT มีส่วนแบ่งตลาดอยู่ที่ร้อยละ 17.90 ดังภาพที่ 3-14

**ภาพที่ 3-14 ส่วนแบ่งตลาดผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่คำนวณด้วยจำนวนผู้ใช้บริการ
ณ สิ้นปี 2567**

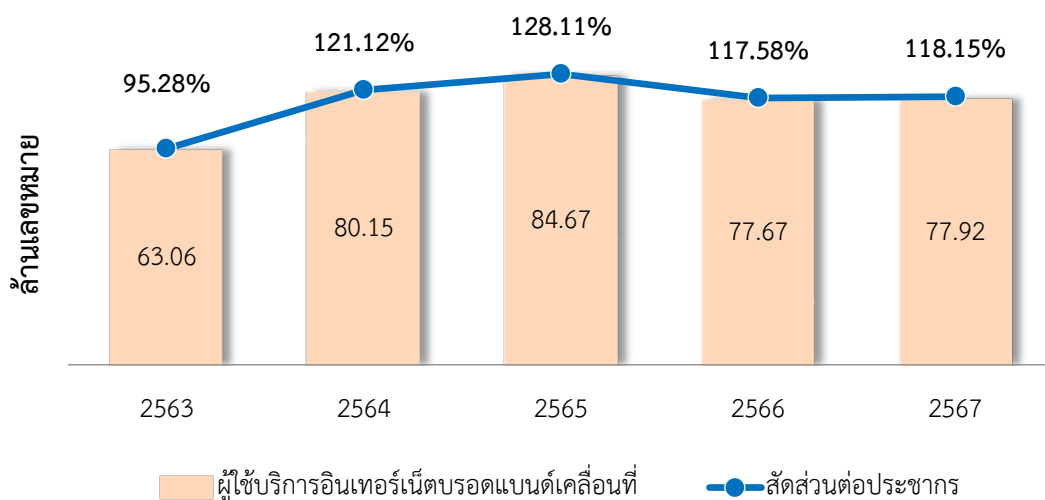

ที่มา : สำนักวิชาการและจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

**โครงสร้างตลาดบริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ (Mobile Broadband)
ของประเทศไทย**

ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ เป็นผู้ให้บริการรายเดียวกับผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ได้แก่ AWN TUC (รวม DTN) NT และ MVNO โดยแนวโน้มของจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2566 แต่ในปี 2567 มีจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่สูงขึ้นอยู่ที่ 77.92 ล้านเลขหมาย สูงขึ้นร้อยละ 0.32 เมื่อเทียบกับปี 2566 โดยมีอัตราการเข้าถึงประชากรอยู่ที่ร้อยละ 118.15 ดังภาพที่ 3-15 ซึ่งการเพิ่มของจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ มีแนวโน้มที่สวนทางกับการลดลงของจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ประกอบกับปัจจุบัน ผู้ให้บริการบางรายมีการจำแนกข้อมูลระหว่างกลุ่มผู้ใช้บริการที่ใช้และไม่ใช้ data ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

**ภาพที่ 3-15 จำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ (ล้านเลขหมาย) และสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการ
อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน (ร้อยละ) ณ สิ้นปี 2563-2567**

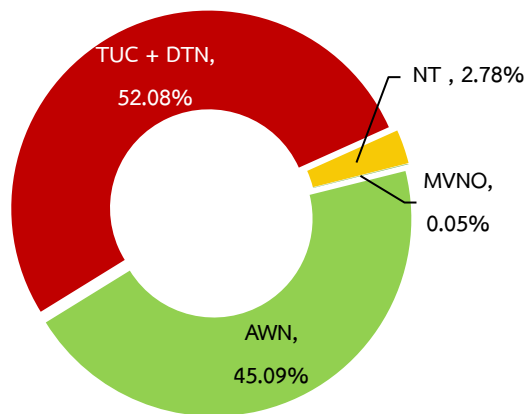

ที่มา : สำนักวิชาการและจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

เมื่อพิจารณาถึงส่วนแบ่งการตลาด พบว่า หลังการควบรวมกับ DTN ทำให้ TUC มีส่วนแบ่งตลาดสูงสุดอยู่ที่ ร้อยละ 52.08 รองลงมาคือ AWN มีส่วนแบ่งร้อยละ 45.09 NT ร้อยละ 2.78 และ MVNO ร้อยละ 0.05 ดังภาพที่ 3-16

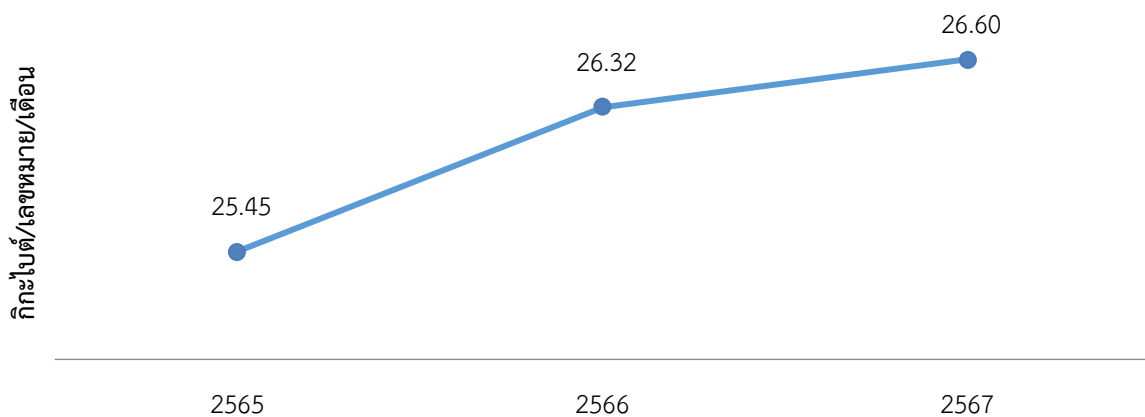
ด้านปริมาณการใช้งานอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่โดยเฉลี่ยของผู้ให้บริการรายหลักต่อเลขหมายต่อเดือน มีการใช้งานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปี 2567 อยู่ที่ 26.60 กิกะไบต์ต่อเลขหมายต่อเดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.09 จากปี 2566 ดังภาพที่ 3-17

ภาพที่ 3-16 ส่วนแบ่งตลาดผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่คำนวณด้วยจำนวนผู้ใช้บริการ ณ สิ้นปี 2567

ที่มา : สำนักวิชาการและจัดการทรัพยากรโทรคมนาคม สำนักงาน กสทช.

ภาพที่ 3-17 ปริมาณการใช้งานอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่โดยเฉลี่ยของผู้ให้บริการรายหลักต่อเลขหมายต่อเดือน (VOU) ปี 2565 - 2567

ที่มา : สำนักค่าธรรมเนียมและอัตราค่าบริการในกิจการโทรคมนาคม

เปรียบเทียบบริการอินเทอร์เน็ตของไทยในเวทีโลก

จากข้อมูลของ ITU พบว่า แนวโน้มค่าเฉลี่ยของทั่วโลกสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน (Fixed Broadband Penetration Rate) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่สัดส่วนของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลง โดยในปี 2566 มีสัดส่วนผู้ใช้งานอยู่ที่ 15.75 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโลกซึ่งอยู่ที่ 18.60 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศในอาเซียน อันดับที่ 1 คือประเทศสิงคโปร์ มีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่อยู่ที่ 27.43 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน รองลงมาคือประเทศเวียดนาม และประเทศบรูไน ตามลำดับ ดังตารางที่ 3-4 ทั้งนี้ สำหรับข้อมูลรายประเทศของปี 2567 ITU ยังไม่มีการรายงาน ข้อมูลประมาณการเบื้องต้นของประเทศไทยในปี 2567 คาดว่าจะมีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน อยู่ที่ 14.89 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน โดยค่าเฉลี่ยโลกอยู่ที่ 19.60 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน

ด้วยเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป การสมัครใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ไม่จำเป็นต้องผูกติดกับบริการโทรศัพท์ประจำที่เหมือนเช่นในอดีต ทำให้ในบางประเทศมีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน อยู่ในระดับที่สูง ในขณะที่สัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์ประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 อยู่ในระดับต่ำ เช่น เวียดนาม

ตารางที่ 3-4 สัดส่วนจำนวนผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน ของ 10 ประเทศในอาเซียน และค่าเฉลี่ยของโลก

ประเทศ	2563	2564	2565	2566	2567
สิงคโปร์	26.86	27.52	27.55	27.43	N/A
เวียดนาม	17.03	19.54	21.37	22.68	N/A
บรูไน	15.89	17.58	19.81	20.21	N/A
โลก	15.60	16.80	17.70	18.60	19.60
ไทย	16.02	17.32	17.51	15.75	14.89p
มาเลเซีย	9.91	10.89	12.18	13.03	N/A
ฟิลิปปินส์	7.08	8.51	7.64	6.54	N/A
อินโดนีเซีย	3.93	4.49	4.82	4.82	N/A
กัมพูชา	1.40	1.98	2.96	3.64	N/A
เมียนมาร์	1.30	1.67	2.10	2.80	N/A
ลาว	1.67	2.02	2.38	2.72	N/A

หมายเหตุ : - ITU ใช้จำนวนประชากรจาก UN Population Division World Population Prospects 2024
 - ข้อมูลรายประเทศของปี 2567 ITU ยังไม่มีการรายงาน
 - ข้อมูลของไทยปี 2567 คำนวณเบื้องต้นจากข้อมูลที่ผู้ให้บริการรายหลักรายงาน

ที่มา : DataHub ของ ITU, สืบค้น 22 พฤษภาคม 2568

สำหรับบริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ สัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน (Mobile Broadband Penetration Rate) ของประเทศไทย โดยใช้จำนวนประชากรจาก UN Population Division World Population Prospects 2024 สำหรับปี 2566 อยู่ที่ 121 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน สูงกว่าค่าเฉลี่ยโลกซึ่งอยู่ที่ 90 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน และอยู่ในอันดับที่ 3 ของอาเซียน โดยอันดับที่ 1 ยังคงเป็นประเทศสิงคโปร์ ซึ่งมีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่อยู่ที่ 173 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน มีสัดส่วนที่สูงกว่าประเทศไทยประมาณร้อยละ 43 อันดับที่ 2 คือมาเลเซียอยู่ที่ 129 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน ดังตารางที่ 3-5 สำหรับข้อมูลรายประเทศของปี 2567 ITU ยังไม่มีการรายงาน อย่างไรก็ตาม เมื่อประมาณการเบื้องต้นจากข้อมูลของผู้ให้บริการรายหลัก ในปี 2567 คาดว่าประเทศไทยจะมีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน อยู่ที่ประมาณ 109 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน และค่าเฉลี่ยโลก อยู่ที่ 95 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน

ตารางที่ 3-5 สัดส่วนจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน ของ 10 ประเทศในอาเซียน และค่าเฉลี่ยของโลก

ประเทศ	2563	2564	2565	2566	2567
สิงคโปร์	150	158	173	173	N/A
มาเลเซีย	115	123	125	129	N/A
ไทย	88	112	118	121	109p
บรูไน	122	135	117	119	N/A
อินโดนีเซีย	104	114	115	118	N/A
กัมพูชา	99	103	99	109	N/A
เมียนมาร์	135	110	98	109	N/A
เวียดนาม	80	87	95	100	N/A
โลก	77	81	86	90	95
ฟิลิปปินส์	63	63	71	74	N/A
ลาว	50	56	60	65	N/A

หมายเหตุ : - ITU ใช้จำนวนประชากรจาก UN Population Division World Population Prospects 2024
 - ข้อมูลรายประเทศของปี 2567 ITU ยังไม่มีการรายงาน
 - ข้อมูลของไทยปี 2567 คำนวณเบื้องต้นจากข้อมูลของผู้ให้บริการรายหลัก

ที่มา : DataHub ของ ITU, สืบค้น 22 พฤษภาคม 2568

หากพิจารณาการใช้อินเทอร์เน็ตในภาพรวม จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับทิศทางของประเทศไทย สำหรับภูมิภาคอาเซียน เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต่อจำนวนประชากรทั้งหมด ในปี 2566 พบว่า ประเทศไทยเป็นลำดับที่ 4 ของกลุ่มประเทศอาเซียน มีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตอยู่ที่ร้อยละ 90 ของประชากรไทย โดยอันดับ 1 คือบรูไน มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตร้อยละ 99 รองลงมาคือ มาเลเซีย และสิงคโปร์ ตามลำดับ (ตารางที่ 3-6) สำหรับข้อมูล รายประเทศในกลุ่มอาเซียนในปี 2567 ITU ยังไม่มีการรายงาน อย่างไรก็ตาม เมื่อคำนวณเบื้องต้นจากข้อมูลของสำนักงานสถิติ ในปี 2567 คาดว่าประเทศไทยจะมีสัดส่วนจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต่อจำนวนประชากร 100 คน จะอยู่ที่ประมาณ 91 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน และค่าเฉลี่ยโลกในปี 2567 อยู่ที่ประมาณ 68 รายต่อจำนวนประชากร 100 คน

ตารางที่ 3-6 สัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตต่อจำนวนประชากรทั้งหมด ของ 10 ประเทศในอาเซียน และค่าเฉลี่ยของโลก

ประเทศ	2563	2564	2565	2566	2567
บรูไน	96	98	99	99	N/A
มาเลเซีย	90	97	97	98	N/A
สิงคโปร์	92	97	96	94	N/A
ไทย	78	85	88	90	91p
ฟิลิปปินส์	54	67	75	84	N/A
เวียดนาม	70	74	79	78	N/A
อินโดนีเซีย	54	62	66	69	N/A
โลก	59	62	64	65	68
ลาว	54	62	63	64	N/A
กัมพูชา	54	58	60	61	N/A
เมียนมาร์	45	57	58	59	N/A

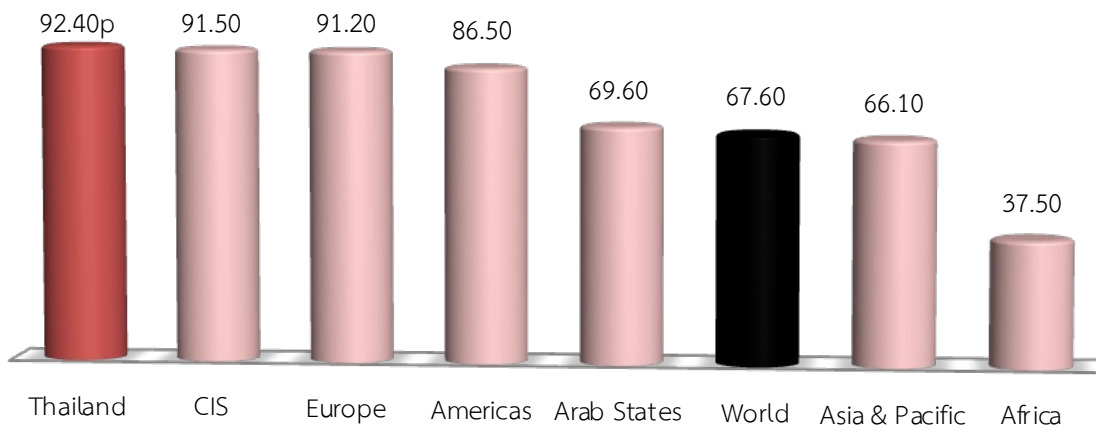
หมายเหตุ : - ITU ใช้จำนวนประชากรจาก UN Population Division World Population Prospects 2024
 - ข้อมูลรายประเทศของปี 2567 ITU ยังไม่มีการรายงาน
 - ข้อมูลของไทยปี 2567 คำนวณเบื้องต้นจากรายงานตัวชี้วัด ITU โครงการสำรวจ ICT ครั้วเรือน ของสำนักงานสถิติ

ที่มา : DataHub ของ ITU, สืบค้น 22 พฤษภาคม 2568

เมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่นในโลก พบว่า ในปี 2567 สัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตของประเทศไทย

อยู่ในอันดับต้น ๆ ใกล้เคียงกับเครือรัฐเอกราชและกลุ่มประเทศยุโรป อยู่ที่ร้อยละ 92.40 และมีสัดส่วนที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลก ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 67.60 จำนวนประชากรทั้งหมด ดังภาพที่ 3-18 ซึ่งเป็นผลมาจากด้านโครงข่ายเคลื่อนที่เป็นหลัก ซึ่งจะเห็นได้จากข้อมูลปี 2567 สัดส่วนจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน ของประเทศไทยอยู่ที่ร้อยละ 108.72 ซึ่งอยู่ในอันดับต้น ๆ ของโลก ดังภาพที่ 3-19 ในขณะที่สัดส่วนจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน ของประเทศไทย อยู่ในระดับ 14.89 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโลก ดังภาพที่ 3-20

ภาพที่ 3-18 สัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตต่อจำนวนประชากร 100 คน ของปี 2567 จำแนกรายภูมิภาค (ร้อยละ)

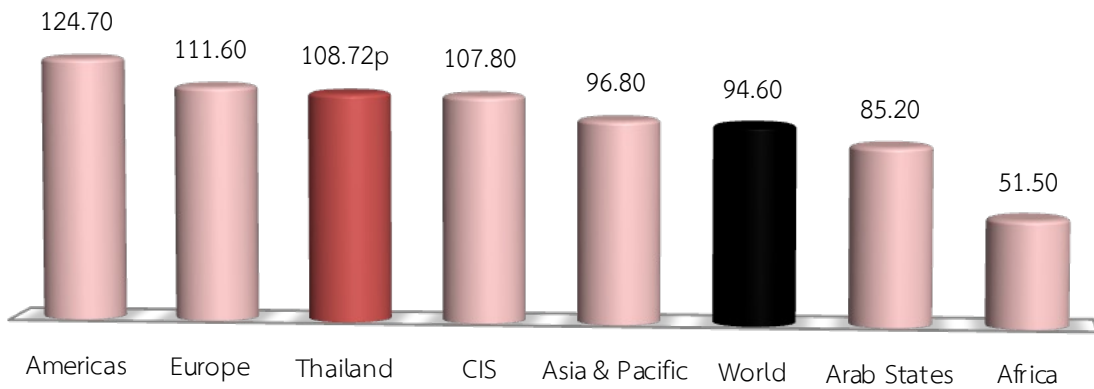
หมายเหตุ :

- CIS คือ เครือรัฐเอกราช (Commonwealth of Independent States) ประกอบด้วยสมาชิก 11 ประเทศ ได้แก่ รัสเซีย เบลารุส คาซัคสถาน อาร์เมเนีย มอลโดวา อาเซอร์ไบจาน คีร์กีซ อุซเบกิสถาน ทาจิกิสถาน เติร์กเมนิสถาน และยูเครน
- ITU ใช้จำนวนประชากรจาก UN Population Division World Population Prospects 2024
- ข้อมูลของไทยปี 2567 คำนวณเบื้องต้นจากรายงานตัวชี้วัด ITU โครงการสำรวจ ICT ครั้วเรือนของสำนักงานสถิติ เนื่องจาก ITU ยังไม่มีการรายงาน

ที่มา : ITU

ภาพที่ 3-19 สัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน ของปี 2567

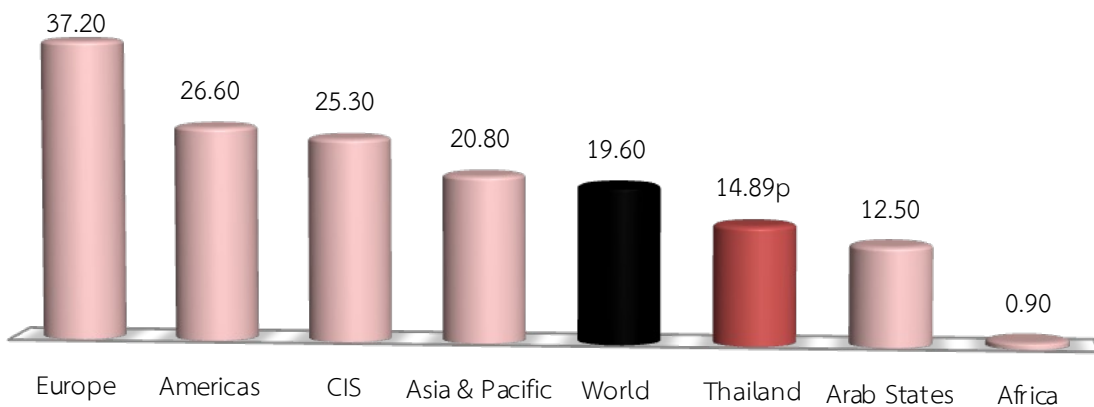
จำแนกรายภูมิภาค (ร้อยละ)

- หมายเหตุ :
- CIS คือ เครือรัฐเอกราช (Commonwealth of Independent States) ประกอบด้วยสมาชิก 11 ประเทศ ได้แก่ รัสเซีย เบลารุส คาซัคสถาน อาร์เมเนีย มอลโดวา อาเซอร์ไบจาน คีร์กีซ อุซเบกิสถาน ทาจิกิสถาน เติร์กเมนิสถาน และยูเครน
  - ITU ใช้จำนวนประชากรจาก UN Population Division World Population Prospects 2024
  - ข้อมูลของไทยปี 2567 คำนวณเบื้องต้นจากข้อมูลให้ผู้ให้บริการรายหลักรายงาน เนื่องจาก ITU ยังไม่มีการรายงาน

ที่มา : ITU

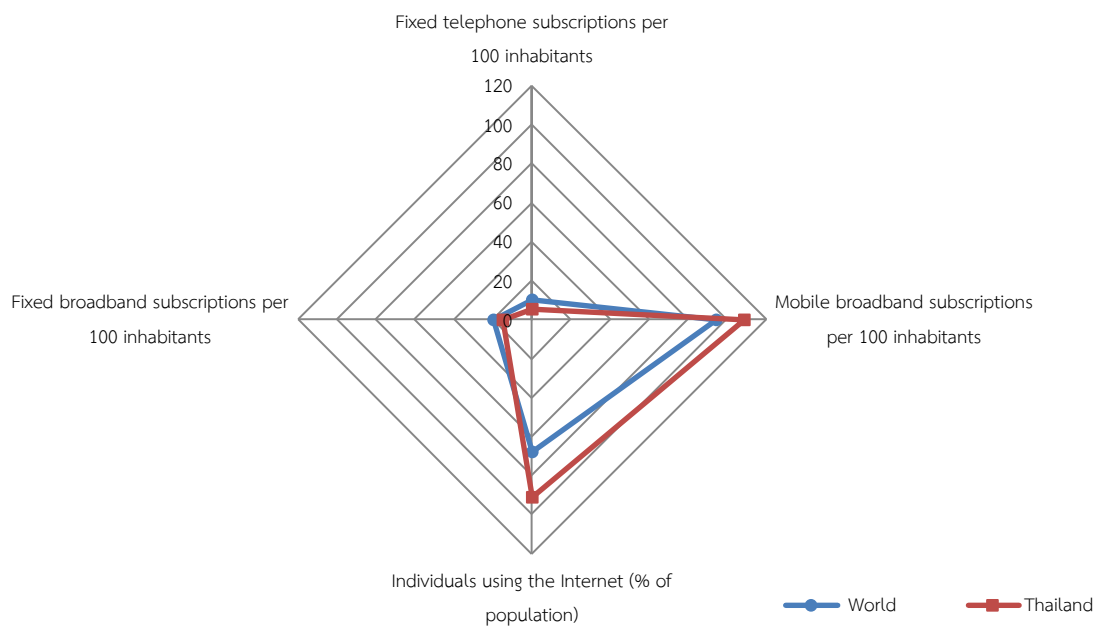
ภาพที่ 3-20 สัดส่วนจำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อจำนวนประชากร 100 คน ของปี 2567 จำแนกรายภูมิภาค (ร้อยละ)

- หมายเหตุ :
- CIS คือ เครือรัฐเอกราช (Commonwealth of Independent States) ประกอบด้วยสมาชิก 11 ประเทศ ได้แก่ รัสเซีย เบลารุส คาซัคสถาน อาร์เมเนีย มอลโดวา อาเซอร์ไบจาน คีร์กีซ อุซเบกิสถาน ทาจิกิสถาน เติร์กเมนิสถาน และยูเครน
  - ITU ใช้จำนวนประชากรจาก UN Population Division World Population Prospects 2024
  - ข้อมูลของไทยปี 2567 คำนวณเบื้องต้นจากข้อมูลให้ผู้ให้บริการรายหลักรายงาน เนื่องจาก ITU ยังไม่มีการรายงาน

ที่มา : ITU

ภาพที่ 3-21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการใช้บริการอินเทอร์เน็ตของประเทศไทยกับค่าเฉลี่ยโลก ปี 2567

การเปรียบเทียบระหว่างค่าเฉลี่ยของโลกและค่าเฉลี่ยของประเทศไทยในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ดังภาพที่ 3-21 ข้างต้น จะเห็นได้ว่าคนไทยมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านทางโครงข่ายเคลื่อนที่มากกว่าแบบประจำที่อย่างมาก ตามข้อมูลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่รายงานว่าประชาชนไทยที่มีโทรศัพท์มือถือ ประมาณร้อยละ 97.0 ใช้โทรศัพท์แบบ Smart Phone เป็นหลัก ขณะที่มีการใช้งานโทรศัพท์แบบ Feature Phone มีเพียงร้อยละ 3.0 เท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้สูงอายุ นอกจากนี้ ผลการสำรวจแสดงให้เห็นว่าในกลุ่มผู้ที่ไม่ใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 4.1 ให้เหตุผลว่าเกิดจากการขาดทักษะในการใช้งาน โดยที่ปัจจุบันมีการเข้ามาของเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น AI 5G IoT ปัจจัยเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาด้านคุณภาพการให้บริการและเพิ่มความรวดเร็วในการเชื่อมต่อบริการอินเทอร์เน็ต รวมถึงการพัฒนาและนำอุปกรณ์ที่รองรับเทคโนโลยีการเชื่อมต่อในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการรองรับยานความถี่ที่เพิ่มขึ้น เทคโนโลยี WiFi 7 การพัฒนาและกระจายจุดเชื่อมต่อ Fiber to the x ที่มากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทยให้มีความเข้มแข็ง มีการใช้งานที่มากขึ้นและช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ดียิ่งขึ้น

ตารางสรุปสถิติและดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย

รายการ	2566				2567			
	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ตลาดบริการโทรศัพท์ประจำที่								
จำนวนผู้ใช้บริการ (ล้านเลขหมาย)	4.33	4.24	4.15	4.10	4.07	4.03	3.95	3.90
สัดส่วนต่อจำนวนประชากร *	6.56%	6.41%	6.28%	6.20%	6.17%	6.11%	5.99%	5.92%
สัดส่วนต่อจำนวนครัวเรือน *	15.31%	14.90%	14.54%	14.29%	14.14%	13.94%	13.63%	13.40%
ตลาดบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่								
จำนวนผู้ใช้บริการ (ล้านเลขหมาย)	124.09	120.27	118.75	120.92	119.98	117.52	115.93	115.13
เติมเงิน	71.04%	70.96%	70.83%	71.11%	71.32%	71.31%	71.14%	70.88%
รายเดือน	28.96%	29.04%	29.17%	28.89%	28.68%	28.69%	28.86%	29.12%
สัดส่วนต่อจำนวนประชากร	187.80%	182.07%	179.75%	183.07%	181.73%	178.11%	175.73%	174.56%
ส่วนแบ่งตลาด								
AWN	47.30%	45.93%	44.46%	43.05%	42.49%	42.82%	43.00%	43.61%
TUC (TUC+DTN) **	50.48%	51.91%	53.39%	54.68%	55.01%	54.49%	54.29%	53.83%
NT	2.18%	2.12%	2.11%	2.23%	2.45%	2.63%	2.66%	2.52%
MVNO	0.03%	0.03%	0.04%	0.04%	0.06%	0.07%	0.05%	0.03%
HHI index	3,608	3,566	3,528	3,504	3,484	3,498	3,489	3,507
ARPU (บาท/เดือน)								
เติมเงิน (pre-paid)	111	112	114	120	121	124	126	132
รายเดือน (post-paid)	430	430	430	433	434	438	434	434
เฉลี่ย	205	206	207	212	212	215	217	221
MOU เฉลี่ย (Minute/Month)	84	82	80	81	80	65	64	64
อัตราค่าบริการ								
SMS (บาทต่อข้อความ)	0.73	0.60	0.64	0.68	0.65	0.65	0.63	0.62
MMS (บาทต่อข้อความ)	1.71	1.42	1.26	1.27	1.19	1.19	1.19	1.19
Voice (บาท/นาที) *	0.47	0.45	0.44	0.44	0.39	0.39	0.39	0.39
ตลาดบริการอินเทอร์เน็ต								
จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ (ล้านราย) *	12.60	12.76	12.69	10.40	10.41	10.49	10.58	10.67
สัดส่วนต่อจำนวนประชากร *	19.07%	19.31%	19.21%	15.75%	15.77%	15.90%	16.03%	16.18%
สัดส่วนต่อครัวเรือน *	44.52%	44.86%	44.44%	36.28%	36.17%	36.29%	36.45%	36.63%
ส่วนแบ่งตลาด								
NT	20.30%	20.73%	21.18%	18.10%	18.21%	18.12%	18.00%	17.91%
TICC	31.24%	30.75%	30.59%	36.32%	35.55%	35.33%	35.25%	35.14%
TTTBB***	29.98%	29.81%	28.99%	45.58%	46.24%	46.54%	46.75%	46.95%
AWN***	18.48%	18.71%	19.23%					
HHI index	2,628	2,614	2,595	3,724	3,733	3,743	3,752	3,760
อัตราค่าบริการเฉลี่ย FTTX (บาท/Mbps) *	1.97	1.84	1.80	1.77	1.72	1.73	1.73	1.73
จำนวนผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ (ล้านเลขหมาย)								
สัดส่วนต่อจำนวนประชากร	128.32%	129.84%	130.66%	117.58%	117.45%	117.77%	117.05%	118.15%
อัตราค่าบริการเฉลี่ย Mobile Broadband (บาท/MB)	0.10	0.10	0.10	0.10	0.09	0.09	0.08	0.08
VOU เฉลี่ย (GB/เดือน/เลขหมาย)	15.85	17.54	18.86	22.35	21.18	21.19	18.92	14.86

หมายเหตุ : จำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือน จาก กรมการปกครอง

* หมายถึง มีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง

** TRUE ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นของ TUC และ DTAC ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นของ DTN ได้รวมธุรกิจเสริมเส้นเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2566 โดยจดทะเบียนนิติบุคคลในชื่อ TRUE และต่อมาได้เกิดการรวมธุรกิจภายในกลุ่มบริษัท TRUE โดย DTN รวมธุรกิจกับ TUC เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2566 และจดทะเบียนนิติบุคคลในชื่อ TUC

*** เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2566 AWN ได้เข้าซื้อหุ้นใน TTTBB เป็นผลให้ TTTBB เป็นบริษัทย่อยของ AWN

p หมายถึง preliminary based on annual figure (ค่ารายไตรมาสในปีที่มีค่ารายปีเป็นค่าตัวรวมเบื้องต้น)

บรรณานุกรม

IMD World Competitiveness Center. 2024. The IMD World Competitiveness Rankings 2024. สืบค้นจากเว็บไซต์ <<https://www.imd.org/centers/wcc/world-competitiveness-center/rankings/world-competitiveness-ranking/>>

IMD World Competitiveness Center. 2024. The IMD World Digital Competitiveness Rankings 2024. สืบค้นจากเว็บไซต์ <<https://www.imd.org/centers/wcc/world-competitiveness-center/rankings/world-digital-competitiveness-ranking/>>

Portulans Institute. 2024. “THE NETWORK READINESS INDEX 2024 Building a Digital Tomorrow Public-Private Partnerships for Digital Readiness” สืบค้นจากเว็บไซต์ <<https://networkreadinessindex.org/>>

International Telecommunication Union. “Measuring Digital Development ICT Development Index 2024” สืบค้นจากเว็บไซต์ <<https://www.itu.int/itu-d/reports/statistics/idi2024/>>

ชื่อหนังสือ

รายงานดัชนีชี้วัดในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย ประจำปี 2567
(Thailand Telecommunications Indicators Yearbook : 2024)

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(สำนักงาน กสทช.)

ที่ปรึกษา

นายประถมพงศ์ ศรีนิวอล

บรรณาธิการบริหาร

นางสาวธัญวรัตน์ พิมุขมนัสกิจ

กองบรรณาธิการ

นายปวรงค์ พิบูลรัตน์
นายฉันทพล เก้าเอี้ยน
นายภควัต คำภา

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(สำนักงาน กสทช.)
เลขที่ 87 ถนนพหลโยธิน 8 (สายลม) แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์ 0 2670 8888 ต่อ 7033, 7042, 7044, 7053 โทรสาร 0 2287 5316

ออกแบบ

บริษัท เมทริกซ์ คอม จำกัด
เบอร์ติดต่อ 0946569745, 0643595964 E-mail : info@matrixcomgroup.com

หนังสือฉบับนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนข้อมูลสถิติและผลการวิเคราะห์ และสะท้อนสถานการณ์ภาพรวมในกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. ไม่สามารถยืนยันหรือรับรองความครบถ้วน สมบูรณ์ หรือถูกต้องของข้อมูลดังกล่าวและไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการนำข้อมูลส่วนหนึ่งส่วนใด หรือทั้งหมดในหนังสือฉบับนี้ไปใช้หรืออ้างอิงเพื่อการใด ๆ ไม่ว่าจะได้รับอนุญาตจากสำนักงาน กสทช. หรือไม่ก็ตาม อนึ่ง การทำซ้ำ ดัดแปลง และการเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามความหมายในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 จะต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักงาน กสทช. เท่านั้น

นบต.

สำนักวิชาการและจัดการทรัพย์สินการธนาคาร (วท.)

สายงานกิจการธนาคาร

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

www.nbtc.go.th